

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206038

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No **T.81.6** Accession No

Author సుబ్బారావు : పోలవర

File 206 of 1954

This book should be returned on or before the date
last marked below

Page 1-4-0

న ర వ ర న ము

వి ద్వ త్క వి ర త్న
ముత్య సుబ్బారాయ వైవజ్ఞమణిచే
ర చి యి ం ప బ డి

సహజకవితాదురీణ కావ్యకళాపోషక అభినవభోజ
శ్రీ భూపతిరాజు రామకృష్ణరాజుగారి
ప్రొఫెసర హాస్యములవలన
పాలకొల్లు, భానూ ప్రెస్ నందు ముద్రింపబడియె.

1955

(స ర్వ హ క్కు లు ర చ యి త వే)

వెల 1-4-0

ప రి చ య ము

‘ మహాకవి ’ ‘ విద్వత్కవిరత్న ’ శ్రీముత్యసుబ్బారాయ
 ‘ దైవజ్ఞమణి ’ గారికవిత రసవచ్చబ్దశోభితఁబును మృదుమధురము
 భావప్రాధి సంవిధాన నైపుణియుఁ గల దని వీరికి బేరుదములే వీరిచే
 నిదివరకు రచింపఁబడి విద్వన్నుతిఁగన్న ‘ భక్తితత్త్వసుధాలహరి ’
 ‘ హిమైషిణి ’ ‘ విదుషి ’ ‘ నిశ్చేయసానందము ’ మున్నగుగ్రంథ
 రాజములే తెలువక తెలుపును. వీరియిష్టటి రచనయగు ‘ సంవర్ధ
 సము ’ అనునీసద్గ్రంథమును సోదర సోదరీలోకమునకుఁ బరిచయమొ
 నరించుటకు సంతసిల్లుచున్నాఁడను. ఇందలి కవిత్యము సరసమును,
 సమంజసమును, సన్మార్గబోధకమును, సమ్యక్సారామండితమును నైతిక
 ప్రమును నిఖిలవిబుధరంజకము ననుటనిర్వివాదము పాండితీ గరిమఁదొ
 రఁగి కవిత పెడదారిఁబట్టి వాసి బాసినయీకాలమున నిట్టిసద్గ్రంథము
 లఱుదు. గతానుగతికముగా నపారమార్థికమార్గమున విశ్వఁఖిలముగా
 బోవుచున్న నేటి భారతజాతి కిది గొప్పసం దేశము నొసఁగఁగలదు. ఇక్ష్వా
 లముననిట్టి యుద్గ్రంథములునుఁగక విత్తల్లజులునుఁ గడుంగడు నవసరము
 సాధారణజనులు మొదలు బాధ్యతవహించు ప్రజ్ఞావంతులవరకు సమస్త
 స్త్రీపురుషులుగూర్చించి వర్తించవలసిన చక్కనివిషయములు సుధా
 మధుర భారాశుద్ధితోనిందు చిత్రింపబడి యున్నవి.

ఇట్టిగ్రంథములవలన నేగదా ‘ విశ్వశ్రేయఃకావ్యం ’ అను
 టొప్పుచున్నది ? యిది విద్యాభులకేగాక ధర్మపిపాసువులైన రకు మా
 గ్గదీపకమై యలరారిదేశాభ్యుదయమున కెంతయంతోడ్పడును. అనేక
 భాషాకోవిదులును, విశేషశేముషీవిశాచరును ధర్మప్రబోధక కావ్య
 రచనాధురీణులునునగునీగ్రంథకర్తయితోధికముగా దేశ భాషాసేవల
 చేయగలశక్తిసామర్థ్యముల ప్రోత్సాహసాహాయ్యము లనుపర మేల్వ
 రుడును ప్రజానీకమును వరలింపఁజేయఁగలరనినావిశ్వాసము.

శ్లో॥ గంభీరం సరసం ప్రగాఢకవితారామం కవీ నా మపి
స్వాద్యం పూజ్య మిదం విభాతి నితరాం సంవర్ధనీనామకం
భవ్యాలంకృతి శోభితం రుచిరవాఙ్మౌదుర్యయుక్తం సుధా
ధారాసేక మివ ప్రతప్త మనసా మానందసంధాయకం

శ్లో॥ చిరం జీయా బేషా ఘనగుణగణానా మలిశయాత్
చిరం జీవ్యాత్ పృథ్వాన్యం, విబుధ ! భవదీయా సుకవితా !
గిరాందేవీ విద్వద్విజవర కపిశాన రసనా
సరోవీచీహంసీ జయతి జగతీ భాగ్యవిభవా

శా॥ సత్యంబైన కవిత్వ ధర్మమూల మీ సంవర్ధనం బెంతయే
నత్యానందముఁ గూర్చు సద్రచన యై స్వాంతంబులన్ ధేర్బుటన్
స్తుత్యం బంచు వచించు నార్యతతి సంతోషాడరాశి క్షులై
యత్యంతామల ముత్యవంశ్య గుణగేయా! సుబ్బరాయహ్యయా !

D. A సోమయాజి M A
Head of M. Dep W D. B. కాలెజి
చిరువరం

మ॥ లలితంబున్ సరసంబుఁ బ్రాఢ మమితోల్లాసప్రదంబున్ విని
ర్మలమున్ మోహనమున్ సమంజస మసామాన్యంబుమాన్యంబు ని
స్తులగంభీర మలంకృతిస్ఫురితమైనీకైయిత యు
జ్జ్వలవృద్ధిగ నె ముత్యవంశమణి ! సుబ్బరాయధీరాగ్రినీ !

కవిరత్న, అవధానిపంచానన
శ్రీ. కాకర్ల కొండలరాయశయవధాని

ఈ 'సంవర్ధన' పద్యకావ్య మామూలాగ్గముగ నరయుభాగ్యము కలిగినది. ధారాశయశయ్యతో, సుఖావగన్యము లగుపదములతో మనోజ్ఞ మగుభావములతో ఆరంభము నుండి తుదిదాక నేక విధమున నున్న యిట్టి కావ్యము లరు దని చదివిన ప్రాజ్ఞులు గ్రహింపకపోవరు. ఇందలికథ యంతయు స్వకపోలకల్పితము. ప్రకృతమున దేశమునందు బొడగట్టు ననేకదోషముల కిది దివ్యోపధము. భారత జాతీయత కాలవాలము, నైతిక, ధార్మికవిషయముల కాటవట్టునై యీ కావ్యము గ్రంథకర్తకుగల దేశాభిమానము ధర్మాన్ని నీ బ్రకటించుచు నీకావ్యము నూతనమార్గమున నడచినది. కావ్యమునిర్వచనమయ్యు బతితు వచనకావ్యము చదువునప్పటిసాలభ్య మాద్యంతము లభింపకపోదు. అనేక బిరుదముల నంది బహుస్వకపోల కల్పిత పద్యకావ్యములకు ధర్మప్రభోధకగ్రంథములను అమలినధారతో నాకర్షణియునుగ రచించి బహుకాలమునుండి యాండ్రలోకమునఁ బ్రఖ్యాతివహించిన యిక్క-వినిగూర్చియుఁ గావ్యమునుగూర్చియు నేడు ప్రసిద్ధింప బూనుట పరిహాసాస్పదము కాకమానదు.

భాషనిష్కష్టము, మఱియు లలితము, భావములు పవిత్రత ముంములు దేశభక్త్యుద్దీపకములు. యిట్టికావ్యములు విద్యార్థిలోకమున శ్రేయమునుఁపకారము లని వేఱ చెప్ప నక్కర లేదుగదా! విశ్వవిద్యాలయ పాఠ్యపుస్తకనిర్ణయసమితివా రిట్టికావ్యముల కవలంబ మొనఁగుచో విద్యార్థిజనముల కుపకరించుమాత్రమే కాక గ్రంథకర్తకును ప్రోత్సాహ మునిచ్చినవా రగుదు రని నావిశ్వాసము.

ఇట్టిప్రోత్సాహమే కలుగుచో నీకవి యింకను నెన్నికావ్యములు మములచే నాంధ్రసరస్వతి పాదకమలములఁబూజించునోకదా !

విద్యత్క-విశేఖర, కవితాభూషణ

విద్యాక, వెంపరాల సూర్యనారాయణశాస్త్రి

శ్రీకృష్ణమహాదేవరాయకళాశాల పండితుడు

అ మ లా పు ర .

1. భక్తితత్త్వసుధాలహరి:- సు - 350 పద్యములు. భక్తిత్రయస్వరూపము, దేహత్రయవిచారము, అవస్థాత్రయవిమర్శచము, జీవేశ్వరనిర్ణయము, నిగ్రహవివరణము, మాయానిర్వచనము, కర్మనిరూపణము, యుక్తపురుష లక్షణము మున్నగు జ్ఞేయవిషయము లనేకములు సనమాధానముగా సనేకవేదాంతక్లిష్ట సందేహములు, సులభముగను సురుచిరముగను విశేషపరిభాషాపదరహితముగ ప్రార్థనారూపమున రాయబడినది. వెల రూ 0-12-6

2. హితైషిణి :- సు-550 పద్యములలో 6 గుచ్ఛముల గ్రంథము. అత్మవిద్యా విశేషమేమి ? దానిపొందుబెట్టు ? రాగద్వేషాదులననేమి ? విఘ్నములుపైతము వీని వలన యెట్లుపాడయిరి ? నిర్మలత అననేమి ? ప్రతిజీవియు అనందమునే విలకోరును సాధారణముగా తదన్యములనే విలపించుచుండును? అనందముయొక్క సత్యస్థాన మేది ? తదాధిసాధనమేది ? మానవాతీతమగు నొక శక్తికలదనినమ్మనెల ? తాదాత్మ్య మననేమి ? జీవునికి ప్రపంచములో సంబంధమేమి ? జ్ఞానశూమికలనెట్టిది ? మతమననేమి ? దీనికి ప్రస్తుతవైజ్ఞానిక ప్రపంచమునగల స్థానమెట్టిది ? దీనికిని మానవావ్యుదయమునకు గల సంబంధమేమి ? కవినాయక నృపులకర్తవ్యమెట్టివి ? సంపూర్ణమానవలక్షణమేది ? ఈ మున్నగు సంగతులు లేటతెల్లముగ నిందు లేల్పబడినది. చక్కనియుపమానములతో సరసమగు శైలితో సన్నుతిగన్నది. వెల రూ 1-0-0

3. నిశ్చేయసానందము :- సు - 500 పద్యములతో 5 అష్టానములకల్ప. కుటుంభజీవనమున ఆదర్శప్రకారప్రవర్తనముసాధ్యమాయనువిషయము చక్కని స్త్రీ పురుష నియమములు నితులతో సరళముగా సనేక సద్విషయ సంకలితమై యొప్పును. వెల రూ 1-0-0

4. విదుషి :- సు 800 పద్యముల విదు ప్రకరణములనవల. సాధారణ దైనందిన జీవితమున జ్ఞానశాస్త్రప్రాప్తమార్గముల సంచరించుట సాధ్యమాయను విషయమును చక్కగా లేల్పుచు సనేక వైతిక, సాంఘిక, ధార్మికాది క్లిష్టసమస్యల విపులీకరించి కథలాని సర్వప్రాత్రల చివర అధ్యాత్మిక పరముగా సమన్వయించిన సరసమును సమజసము వైన సచ్చరిత్రము వెల రూ 2-0-0

వలయువాడు

ముత్య సుబ్బారాయుడు

పాలకొల్లు.

(పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా.) అని వ్రాయవలెను

విజ్ఞాపి

మిత్త్రాన్వయము

- క॥ శ్రీపెఱుంగ, యశము వరలన్
బ్రాపించి యెసంగ నాఁడునాటికి వసతుల్
భూపతిరాజాన్వయు లిల
దీపింతురు తాత్రవంశదీపకళికలై 1
- మ॥ మఱియున్ సింహపురీసమీపమున గ్రామంబుల్ సహస్రంబు లిం
పురహింపన్ బద్మనైదువందల సమల్ పూర్వంబు పాలించి రం
టరయన్ భూపతిరాజరాజులుగ నాఖ్యన్ సార్థకంబై కడున్
వరల్ భూపతిరాజనామము ఘనప్రఖ్యాతి నుల్లేఖ్యమై 2
- మ॥ తగ నం దిద్దరు సోదరుల్ కృమత సిద్ధాంతాహ్వాయగ్రామ మే
గి గురుప్రార్థన మంది రాపయిని సక్తిన్ జేరి రందొక్క రి
మ్మిం గడున్ బొందగ ఖండవల్లి, నటులేమోదంబునన్ వచ్చిని
ల్పై గుటుంబాన్వితుడై కుమువవల్లిన్ దద్ధితియుండికన్ 3
- ఉ॥ భూపతిరాట్మలాభిసరిపూర్ణ హిమాంశుఁడు రామకృష్ణరా
జేపున భూమిఁ బెంపఁ తలఁ పెంతయు భాసిల బల్లిపాడునన్
బ్రాపు వహించెడిన్ గుముదవల్లిని వీడ్కొని పూర్వనందంఁ ద
న్నైపుణికిన్ గృహీపలు రనంతముగంబుధి నోలనాడంగన్ 4
- గీ॥ కటకసంస్థాన మందు నఖండయశముఁ
బడసి యున్నట్టి మంత్రనాన్వయమువారి
మేనయల్లులై మించు నమేయఘనులు
వీరు సత్యసంఘులు దానవీరవరులు 5
- కం॥ అన్నిట వీరల కన్నను
మిన్నగఁ గడువన్నె గన్న మిండఁడు కృష్ణా
ఖ్య న్నుతుఁడు తత్సత్తుఁడు కొనె
నన్నారిన్ లక్ష్మీనరసమాంబన్ సతిగన్ 6

ఉ॥ ఉన్నది లేదు నాక తమ కున్నసమస్తము సర్దికోటికిన్
మిన్న కొసంగుచుందు రను మేలియశంబునుఁ బొందు వీర ల
ఘోర్నతకీర్తిఁగా తనయు నొంది రహా ! పెదరామకృష్ణరా
జున్నవమోహనాంగుని విశుద్ధగుణాన్నితధీరసంగునిన్ 7

సీ॥ ద్వారకాతిరుమలఁ దనరారుసత్ర మే
చిన్నాత్ము వితిరణచిహ్న మగునొ
శివదేవుచిక్కలఁ జెలఁగుదేవు రథ మే
ధీరాత్ము దాత్మత్వదీప్తఫలమొ
ధర నెన్నొ యుభయగోదావరీమండలాం
తరశిలాపథము లేదొ ఘనత
యన్నదానాదిదానానీకపరితృప్త
జననుతి కేయశస్సంగు డిరనొ

గీ॥ ఇట్టి గుణతేజఁ పెదరామకృష్ణరాజు
భూదనార్జునపరుని సమ్మోదకరుని
గాయకకవీంద్ర పండితకాండగఁగ్యు
క్షత్రియవరేఁగ్యుఁ గూర్చి పల్కంగఁ దగదె

ఉ॥ ఆయమలాత్ముపుత్త్రిఁడు బుధాంచితమిత్త్రిఁడు నైససూర్యనా
రాయణరాజనాముఁడు స్ఫురద్గుణధాముఁడు సత్యకాముఁ డా
ధీయుత రాఘవాఖ్యయువతీమణిఁ చేరి సుఖాలఁ గేరి య
త్యాయతలీలఁ దేరె స్వకులాగతకీర్తినిఁ బూర్తిఁ బెంచుచున్ 9

గీ॥ విమలదగపతు లై యొప్పు వీరి తనయుఁ
డిపుడు వాండ్రములంకలో నెసఁగు నట్టి
యాశీతామలభూజుఁడు నవరభోజుఁ
డిదతేజఁ డీశీరామకృష్ణరాజు

మ॥ ఘనచిత్తండును శాంతరూపుడును శ్లాఘాపాత్రుడై యొప్పు నీ
యన మాతామహుగా నెఱుంగ నగు మద్యత్కీర్తి నేలూరిపా
టినివాసున్ నరసింహరాజజగజ్జెట్టిన్ మంత్రేనాఖ్యాతవం
శ్శుని లక్ష్మీనరసాంబికావిభుని దైవోపాసనాశీలునిన్ 11

మ॥ పృతిభౌ బిన్నమరాజవంశమణిమై భాసిల్లు భవ్యండుఁ గీ
ర్తితలస్మీనరసాంబికాహృదయనీరేజార్కుఁ డధ్వాఘ్యండున్
జతుగాత్తుం దుపమాక వేంక్ట పతిరాజశ్రేష్ఠుఁ డౌ శిష్ట స
మ్మతనిష్టాళిగరిష్ఠఁ డొప్పెడిని శుంభల్లీలమై మామగన్ 12

గీ॥ నడిమిలంకను వెలసి యనంతకీర్తిఁ
దనరు ఘనులు పిన్నమరాజు దంపతులకుఁ
గలిగి యున్నసుభద్రాఖ్యఁ కాంత కరము
నెలమిఁ గైకొనె మనరామకృష్ణరాజు 13

కం॥ పతిపెదవి కదల కుండఁగఁ
బతిమణిలొక దోచురీతి వర్తిలి పతికిన్
బతికుల మంతెటికిని స
మ్మతి హితగౌరవతతులను మానిని పెంచున్ 13

గీ॥ ఆసుభద్రామహాదేవి యమృతహస్త
మామెయూదర మనుకంప సత్యమలత
నయ వినయ సత్య కీలాద్యనంతగుణము
లెత్తి పొగడనిబండుగుల్ హితులుఁ గలరె ? 15

గీ॥ కాంచంగల రామసద్గుణగణము లెల్లఁ
దన్మనఃకాంతుసద్గీచితంబ యగుచుఁ
గ్రాలు నల “వేణుగాన” సత్కావ్యమందుఁ,
బతిమతికి నెక్కు సతి కాదె పరమసాధ్య! 16

చ॥ చతురవచోవిలాసి గుణసాంద్రుడు వేంకటస్మింహరాజధీ
 యుత్తుఁ డనుజుడుగా వెలయు నొప్పుగు సద్గురరాజితాత్మ ల
 య్యతులపవిత్ర) వేంకటనరసాంబ సుభద్రయు సుందరాంబయున్
 జతురుడు రామకృష్ణుని కెసంగిరి సాధ్యులు సోదరీమణుల్ 17

సీ॥ నిరతతారకమంత్రనియతి వేంకటసత్య
 సూర్యనా నాయణాఖ్యార్యనుతుడు
 గణనీయసుమతి వేంకటకృష్ణరాజును
 సరస సీతారామచంద్రరాజు
 రాజవిద్యార్జనాగ్రధితమాససుఁ డౌచుఁ
 గొల్లెటి బలరామరాజవరుడు
 విబుధాభివిఖ్యాతవిమల వివేక గు
 ణప్రవీణుడు విశ్వనాథరాజు

గీ॥ వంశవిఖ్యాతివర్ధకప్రబలసుగుణ
 రంజితుఁ డుదయభాస్కరరాజఘనుడు
 పుత్రవరు లౌచుఁ గ్రాల సమ్మోదజలధి
 నెంతయునుఁ దేలు మనరామకృష్ణరాజు 18

మ॥ అలలక్ష్మీ సరసాంబ, రాఘవమ, సమ్యక్వర్తి యశాసచ్యతాం
 బ, లనల్లక్షణ సుందరాంబయును శుంభత్పుత్రికల్ వీరి కు
 జ్జ్వలధీయు క్తపవిత్ర లానుభయవంశఖ్యాతिसంవర్ధనా
 మలనద్వర్తన లౌపతివ్రతలు సంపత్ప్రభవోపేతలు 19

ఉ॥ ఇంతులమేలుబంతి యగు నెంతయు వింతగ నింత నంత నీ
 చెంతనుఁ గాంతియున్ విమర చింతన సుంత కొరంత లేక నీ
 మంతిని గ్రాలుచుంట ననిమాన్యులె యెంతురుసూర్యకాంతంమున్
 బంతముఁ బట్టి యీమాహితు పంచమపుత్రి గుణాలనేత్రినిన్ 20

కం॥ విమలగుణరూపవిశ్పుత

‘విమలా’ఖ్య తనూజ మిగులఁ బిన్నవయసునం

దమరత్వ మొందె, వాగ్విరి

‘విమలా స్మృతి’వేరఁ బద్యనితనిని వీరల్

21

సీ॥ మొదట శాత్రుకుఁగాను నదిలి పిదపఁ బాదు

కల నిచ్చి రాజ్య మాఁకట్టికొంట

తాను భార్యనుఁ గూడి తమ్ముని నొంటిమై

వనికి రా నిచ్చుగర్వంపుఁబనికి

నెత్తి పా లిచ్చెడి యింతిఁ బూతన ప్రిణ

ములఁ దోడ్కివైచిన పోతరమున

నుచ్చ ‘బూనియును నామయవంతుడై ప్రిభు

త్వము విడక నగాళి న్యధల నిడుట

సీ॥ గాను కృష్ణ గాజు లుట ధరల్ జనించి

పృథితిరాజస్వి గానైభవము లొంది

నారి పిగు ఖగ్గెను లంకఁ జేరి కడల

నిట్లు లాప్పెడి శ్రీగామకృష్ణరాజు

కం॥ మురిభీకృష్ణభక్తమును

సరసగణి ‘వేణుగాన’సత్కన్యంబున్

విరచించినకవిధీరుం

డరయగఁ గృతిపతియుఁ గర్త యై విలసిల్లున్

23

కం॥ పరవారణాసికులభా

న్వరుఁ డౌ నరసింహశాస్త్రి వాగ్విస గణనీ

యరచన “ యయాతిచరిత్రము ”

సరసతఁ గృతిఁ గొనిరి వీరె సామ్యులు మెచ్చన్

24

సీ॥ ‘సహజకవితాధురీణు’ డన్ సారు, నెల్ల

‘యెశలఁ గావ్యకళాపోషకు’ డను పేరు

నటులె 'యభినవభాజుడే' య నెడి బిరుద

మిద్దగతి నొందె శ్రీరామకృష్ణరాజు

25

గీ॥ మాదుపురి నొకసుకవినన్నానసభకు

వీర బద్ధతులుగ వచ్చి వెడలువేళె

బూర్వమైతిని మద్దహంబునకు వచ్చి

యని రిటులు ప్రసంగవశంబున నను గాంచి

26

సీ॥ “జ్యోతిషప్రజ్ఞా ప్రసంగంబు వచ్చెనా

కృక్కింతు రెదిరి గర్వంబు నెల్ల

హూణభాషావాద మొదవంగ గలిగెనా

యబ్బరం బందింతు రఖిలజనుల

నాశుకవిత్వావకాశంబు తనరెనా

మెప్పు నొండంగలారు మేటిసభల

చిత్రవిచిత్రమా చిత్తపరిశ్రమల్

నెఱవంగ మీ మతి మెఱయు మరియు

గీ॥ పటుతర్కాద్వైతవిజ్ఞానభవ్యదీప్య

గాఢవిషయసద్బోధన కాలములను

నిస్తులానందలహరినిన్ దేల్చి బుధుల

మిగుల మెప్పించి చొక్కించి మెలంగెగలరు

27

గీ॥ ప్రథితరీతి “విద్వత్కవిరత్న” మనియు

నలఘు “దైవజ్ఞమణి”యు “మహాకవి” యని

బహుబిరుదు లొందితిరి, ముత్యవంశగేయ !

సుజనకాండవిధేయ ! శ్రీసుబ్బరాయ !

28

గీ॥ అమల “భక్తితత్త్వసుధాలహరి”యు “విదుషి”

యు నల “నిశ్చేయసానందమును” “హితైషి

ణి” యును మున్నగు కృతుల నెన్నిక రచించి

విబుధవరుల మన్నన లంది వెలసినారు

29

కం॥ ధారాశుద్ధియు భావగ
భీరత మృధుమధురపటిమ విమలత బౌధ్ధి
సారస్యముఁ గలమీకవి
తారీతి రచింపు డొకకథన్ నిపుణమతిన్

30

కం॥ తదీతి మీ రొనర్చెడి
త్వద్రచితగ్రంథ మేను ద్వరలోఁ దమినిన్
భద్రముగ మీదుపురినే
ముద్రింపించెదను మిత్త్రమోదం బలరన్

31

చం॥ వనము తటాకమున్ నిధి పృబంధము దేవళ మగ్రహారమున్
దనయుఁడు నాగ నేడగు విధమ్ముల సంతతు లున్వేగి ర్తిని
ల్పిన వరకుండు మర్త్యుఁడుదివి, మితమైయొకచోఁ గ్రమంబునన్
జనఁగలకీర్తి నే, కద యొసంగుఁ బృబంధము తక్కునన్నియున్!

సీ॥ రమ్యహర్మ్యసుఖాప్తిఁ గ్రాలు జితకుబేర
పాళికఁ బుట్టిల్లు పాలకొల్లు
సకలకళాప్రపామణచణ మయ్యు సం
పద్వృద్ధి వర్తిల్లు పాలకొల్లు
అవిరళదానదగ్ధానీకసద్యశో
భరితమై భాసిల్లు పాలకొల్లు
వర్తక నర్తకకీర్తిఁ బూర్తిఁ గొన బొం
బాయియే నాఁ జెల్లు పాలకొల్లు

గీ॥ పృథుల పశ్చిమగోదావరీ సమాఖ్య
మండలాంతర్గతం బయి యుండి పెల్లుఁ
దల్ల లితఫలతఱి కెల్ల చుల్లసిల్లు
ప్రథితసంతాసముల కిల్లు పాలకొల్లు !

కం॥ లక్ష్మీలక్ష్మణలక్ష్మిత
లక్ష్మను భాసిల్లుపురిఁ జెలంగెడిమీ కిం

కీ క్షౌణ్డలి నుం ప్రై నను

లక్ష్మీసాహాయ్య మేల లాతుల వలనన్ ?

34

కం॥ ఐనను మీరు రచించిన వాని సమస్తంబు మిగుల వరుసఁదలిర్పన్
బూనిక మాక్షత్రియు లేకా నల్పుగ ముద్రణంబు గావించిరొగిన్

మ॥ అని యా ధీరుఁడు వల్కు నొక్క కథ నే బ్రాగరంభముం జేసి మె
ట నె వాక్కుచ్చితిఁ దీనిఁ బద్యముల నంతిన్ వీని నాలించి య
చ్చునకున్ వెచ్చుచునిచ్చి యచ్చముగ మచ్చున్ జూపె బాచ్చెబులి
ని నిరాడంబరసచ్చరిత్రమునకున్ విద్యామహాసక్తికిన్ 38

కం॥ అత్యల్పకాలమందు సగత్యముగా నప్రయత్నగతి వ్రాయుట స్థా
లిత్యముదారలినవిబుధః స్తుత్యులుమన్నింపఁగోరుదును వినయమునన్

కం॥ వ్యక్తుల నెవ్వరిమదిఁ గొనిన క్తినిది రచింపఁ బడమి సర్వజనుల న
ద్భక్తిని వేడెద నిం దెదివ్యక్తులపై బెట్టుకొనక వాస్తవమరయన్

మ॥ పరమేశుండు దయావహాః సమునన్ వర్ధిల్లఁగాఁజేసి యు
ర్వరఁ గాపాడునుగాల వీరలను దద్గంజీయులన్ భూరిభా
స్వరసంపత్ పరితోషితాత్ములుగ విద్య త్యాగిభవోపేత భా
సురమర్యాదల దానశౌండిచును సగశుద్ధాఋరభ్యున్నతిన్ 39

శ్లో॥ సూర్యేంద్రావరబుధేజ్య శుక్ర శని రాహ్వదిగ్రహశ్చ, త్రియ
ప్రింతతోటసురా, దిగీశ్వరగణో, బ్రహ్మాదిమూర్తిత్రయం
ద్విగ్ధాయుర్ధ్వభూమ్యనామయశశిపుత్రప్రభావాన్ భృసం
శన్యానః పరిపాలయన్తు కృపయా తం తత్ప్రజాంసంతతం 40

చం॥ రయము నయమునుం బ్రియము రాజిలఁ బుస్తకమచ్చువేసి శ్ర
ద్ధయు ఘనగౌరవంబెసఁగఁ దల్ శుణమిచ్చిన భానుముద్రణా
లయవతిఁ గామి శెట్టిసుఖులప్రవరుం డగు రామచంద్రభా
రియశుని శ్రీశు డోముఁ గడుఁ బ్రేమ నొసంగి సుఖాయురున్నతుల్

మత్స్య సుబ్బారాయుడు

కర్తవ్యంశము

శా॥ శ్రీమద్వేదశిరోపబోధితవచస్క్రిభోధనాధుర్యుఁడై
 ధీమత్ స్తోమఁడు సర్వకర్మవిదుఁడున్ దీవ్యత్రవశ్శాలి స
 ర్వామర్త్యస్తుతభూరిసద్గుణగణోద్యప్తాభవభ్రాజతు॥
 డై మానీశ్వరుఁడౌ వశిష్ఠఁ డతులఖ్యాతి న్స్వలుంగొందెఱున్ 1

శీ॥ అతివిమల మైన శాంతశ మాదిసుగుణ
 మంజరీకర్ని త సకలామర్త్యమర్త్య
 భోగజాలుకై యశమునుబొందఁగనిరి
 ధీవిశాలత మించు మైత్రావరుణులు. 2

శీ॥ వేద వేదాంగ వేదాంతవివిధమార్గ
 విమల బోధనవర్తనసుమహితచరి
 తాఘ్యఁ డన నొప్పి కడు మెప్పు నొంది మిగుల
 నెగడి పొగడునుఁ గాంచె. గొండిన్యమునియు. 3

శా॥ ఏగోత్రంబిల వీర లాదిఋషులై యేపార నొప్పారు నా
 త్యాగౌదార్యరమాపునీతవిలసత్కొండిన్యగోత్రంబునన్
 జాగున్ ముత్యసమాఖ్యఁగ్రాలు నొకవంశం బందు జన్మించె నెం
 తే గోమొందుచుఁ బుల్లయాహ్వయుఁడు సర్వేశప్రపత్తిన్ గఱున్

చ॥ అల హిమశైలజామృదుహృదంబుజ నాయక పాదవారిజా
 తలలిత బంధరుండయి సదా నిగమాగమ దివ్యపాండితీ
 విలసిత్తుడైన యవ్విమలవిపునీకీ నరసాంబకున్ మహా
 జ్వలమతు లిర్దు గాత్రజులు సంభవమందిరి దృగ్యుగంబునాన్ 4

చ॥ విమలవివేకి యవ్విదిత వేద్యుఁడు వేంకటరామసోమయా
 జ మొగటిపుత్తుడై యశముఁజేకొని యజ్ఞముజేసి మించె, దా
 నమలమతిన్ ద్విశీయుఁడు మహత్తర సూన్యతవాగ్విలాసియై
 విమలయశోన్నతిన్ గ నెను వేంకటరామసమాఖ్యుఁడెంతయున్ 6

కం॥ ఆ వేంకటరామునకును

నా విమలని వెలది సుబ్బమాంబకుఁ గొడుకున్

దేవీత్రితయం బన ముపు

రావిర్భావంబు నంది రాత్మజలు లలిన్

7

గీ॥ ధాతకరువులలోన విఖ్యాతదాన

ధర్మములుఁజేసి మించిన దైవసముఁడు

మాన్యగుణుఁడు సుబ్బారాయ మహితకీర్తి

యలమి వేంకటరాముని జ్యేష్ఠసుతుఁడు.

8

ఉ॥ శ్రౌతమునందు స్మార్తమునఁ జక్కనిపాండితిమించి సర్వసం

ప్రీతిమెలంగి క్షీరపురిఁ బెద్దగఁగ్రాలిన సుబ్బరాయ వి

ఖ్యాతుని కల్ల సోమమయు నా నరసాంబయు లక్ష్మీదేవియున్

బూతలు సోదరీమణులు భూరియశఃపరిపూర్ణ లెంతయున్

9

శా॥ స్వారోదారము నీంద్రసేవిత ఝరీసంపుష్టగోదావరీ

తీరం బందుఁ బవిత్రమై మిగుల నుద్దీపించుచున్ బిల్వ పం

చారామంబులలో ఘనంబయిన క్షీరారామ సప్తత్వం

బై రా జిల్లు నివాసమీవిమల విఖ్యాతప్రభాభాసిన్

10

సీ॥ “భూసురాన్వయ శుక్తిముక్తాఫలంబు నా

జనియించి యామ్నాయసమితి నెల్ల

సాంగార్థముగఁ దాము చదివి శిష్యాళికి

నధ్యాపనము చేసి రార్యసభల

కాటకంబున నొక్క కణమైన యర్థల

కిడని వో దివ్యాన్న మిడిరి వీరు

వేంకటరామాఖ్య వెలసె నెవ్వరు ధాతి

వితరణమ్మున గర్జ వెరఁగుపటచి

11

గీ॥ ఆయనకు సుబ్బరాయాఖ్యుడవతరించె
జీర్ణ దేవళముల బాగుచేయుటలును
పేదలకు వివాహములు గావించుటలును
పెరకు సాయపడుటలును వీరి వేడ్క..”

12

శా॥ ఆవంకన్ సుకపింద్రు లెందఱో తదీయఁజౌ చరిత్రంబు సం
భావింపన్ గనియున్ నిగర్వియగు సుబ్బరాయ ధీశాలి సీ
తావామాంగిని సాధ్విగాఁగొని సుపుత్రశ్రేష్ఠులన్ మువ్వర
దావాహ్నిత్రయ ముల్లకాంచి ఘనమోదం మొప్పఁగా వర్ధితె

శా॥ శ్రౌతస్సార్థములందు వైద్యమున జగచ్ఛర్మశాస్త్రంబునన్
జ్యోతిశ్శాస్త్రమునందు బ్రహ్మగడు విజ్ఞుల్ మెచ్చఁగాఁబొంది వి
ఖ్యాతి గాంచెను రామలింగలసదాఖ్యున్ జ్యేష్ఠఁడామువ్వర
శేతోమోదముఁగాఁగ జేకొనితమిన్ శ్రీసుబ్బమాంబానతిన్ 14

ఉ॥ కోరితనంతనే నడచి కూరిమిఁ జాపవయిన్ బరుండి వే
నూరికేఁబోయివచ్చు నొక యోధునిమాదిరి బంధుమిత్రుల
జీరి యొకక్కరిన్ గని ప్రసిద్ధములౌ హితముల్ వచించి యే
వారును బల్కరించకు పు వంతను చెందకుడంచుబల్కి సు
స్థిరమనంబుతో నుపనిషత్పరనంబొనరించి ప్రాణముల్
ధీరతవీడు నీఘను సుధీమసామోన్నతి ప్రస్తుతిన్ గనెన్ 15

కం॥ ఆ మువ్వురిలొ గనిచ్చెం
డౌ మాన్యుడు వేంకటరామయాఖ్యుడు వెలయు
గామేశ్వరీ సతీయుతుఁ
డామోదక రాంతరంగుడతిధృతిఁ ఘనుఁడున్ 16

చం॥ నిజపురి కేబ దామడను నిల్వగ నై మృతి పైకొనంగ న
క్కజముగ నవ్రయత్నముగఁ గాన గ నౌ తన దత్తపుత్రుతో

డఁ జను వుమీఱఁబల్లుచు హతాద్విధి, శాంతముమీరఁ దారకో
గ్రజపముతో మృతింగను నఖండపవిత్రుఁడు తన్మహాత్ముఁడున్

ఉ॥ స్థాయదమేయకీర్తియు నవార్యమనసనుదార్థ్యశోభితం
దాయతలాకికాగ్రాణినిరంతర తారకనామచింతనా
మేయ మతిప్రభాసురుఁడు మేదురవర్తనుఁడైన సూర్య నా
రాయణమూర్తి మజ్జనకు డందున మధ్యముఁ డుత్తమాత్ముఁడున్

చ॥ తలగడ ఎత్తు సాల దిట దాపుగనుండు మటంచుఁ బిల్చి ని
శ్చలమతి నాయొడిన్ దలనుఁజక్కఁగఁజేరిచి జ్యేష్ఠసోదరుం
డెలమిని వేదశీర్షములు నింకొకవృక్కనుఁ దారకంబు నే
బలుకుచునుండ సర్వహితబంధులుఁ జూట్టను జేరినిల్వ గుం
డేశవయిఁజేయివైచికొని గీవిగ శాంతమనంబుతోడఁ బ్రో
జ్జ్వలగతిఁ దానుఁదారకముఁబల్కి యకుంతితహాసవత్ప్రొడ
యలఘువిధిన్ శరీరమును హాయిగ స్వీయగృహంబునందు ని
స్తులగతివీడు మజ్జనకుఁ దోరపుఁబుణ్యముఁ బ్రస్తుతించెదన్ 19

ఉ॥ న్యాయపథానువర్తని యనంతమహీసుర దేయనిస్తులా
మ్నాయచయన్ దపోనిధి ననారత్నవైదిక ధర్మశీల ధౌ
రేయు సమస్తసద్గుణగరిషు విశిష్టదుష్టు నూర్యనా
రాయణ దీక్షితాహ్వయు ధరామరవంశనర్సిపుఁ దుడిగిగన్ 20

ఉ॥ వేదనగంబుఁగాగ బృథివీతల మందు సమస్తదిక్కులం
దాదరగౌరవాదుల మహార్గుఁడౌ కనకావధానియున్
మేదురకీర్తియుత్తుఁడు సమేయమహోత్తమ ధర్మకార్యదీ
క్షాదళితాఘజాలుఁడగు కామయయన్ బినతండుగ్రాతగన్ 21

సీ॥ జ్యోతిష భైషజ్య సత్కవిత్వకళాప్తిఁ
గ్రాలెడి వేదిజటరమణమూర్తి

అమలిన సంస్కృతవ్యాకరణాది శా

స్త్రముల బోధించిన రామమూర్తి

అతులోపనిషత్సర్వతతిని హిందీ బ్రజ్జ

నలరారు సూర్యనారాయణుండు

ఆస్థానమున భూరయశమందుచున్న సం

గీతశాస్త్రజ్ఞుండు కృష్ణమూర్తి

22

గీ॥ భ్రాతలుఁగఁగ్రాలఁ గల్పాధిభట్ట వంశ

దీపమైన కామేశ్వరీదేవి తనదు

సాధ్వీఁగాఁగఁ జేకొనుచు మజ్జనకుఁడెలమి

సర్వవిధ సౌఖ్యజాలము లుర్విఁగనియె

23

ఉ॥ ఈశ్వరభక్తినిన్ గడు నిజేశ్వరభక్తినిమించి సౌమ్యగా

విశ్వసూతాఖిలార్థగుణపేటిగ మేటిగ సాటివారిలో

శాశ్వతకీర్తినిన్ గనిన సాధ్వీకి నాజనయిత్రియైన కా

మేశ్వరినిన్ మదీయపిత నెంతయుభక్తిఁ దలంచె మొక్కుదున్

క॥ వినయముభక్తియురక్తియుఁ బెనగొన బిట్టభినుతింతు విమలతరయశో

ధనులును విజ్ఞానఖనులు । ననగా ఘనవినుతిగన్నయట్టి పితరులన్

శా॥ శ్రీరామున్ హృదయభిరాము త్రిజగజ్జేగీయమానప్రతా

పారాముక్ విరధీలలాము మునిసమ్మక్ స్తోమ సీతాసతీ

స్ఫారానందదనాము నీలజలదశ్యామున్ బలోద్ధాము దు

ర్వారారాతివిరాముఁ గొల్తు జయసంపద్వృద్ధు లేపాండఁగన్ 26

క॥ ఏవిఘ్నము లేకుండఁగ

నే విజయము కలుగుకొఱకు వివిధవిబుధ సం

సేవితపావన మగునీ

శ్రీవిఘ్నేశ్వరపదంబుఁ జేరి నుతింతున్

27

గీ॥ మతిని సమ్మతి నిలిపి సన్నతి నొనర్తు
 నతులి తాజ్ఞానతిమిర మాగ్తాండకిరణ
 మైన భారతీ దివ్యాంగు లభిమతింతు
 నమలచ్చుదుకవిత్యప్రవాహంబు దొరగ 28

ఉ॥ సద్గుణవర్జులన్ మిగుల సన్నతిఁ జేసి నవీనపూర్వభా
 స్వద్గణనీయధీరకవివండితమాన్యలకున్ సభక్తి ను
 ద్యద్గనినిన్ నతిక సలిపి తత్సముఖోరిక తీఱ నీరహిణ్
 సద్గుణబోధకం బయి యెసంగంగ నీకధఁ దెల్పుఁ బూనితిన్ 29

కం॥ శ్రీకాత్మస్థ కులాంబుధి
 రాకాచంద్రునికు సుజనరంజనకరసు
 శ్లోకగుణాంధ్రునకు తత్
 ప్రాకటరఘురామనామరాశీంద్రునికున్ 30

కం॥ లోకమతామలసుగుణా
 నీకున క్షేత్రకున కతినిర్భకునకున్
 లోకాలోకాలోకా
 స్తోకశ్రీకునకు విమలసుశ్లోకునకున్ 31

కం॥ పావనపావనమునిజన
 సేవితనామునకు సకలజీవసంగణసంగ
 జీవనధామునకు బుధా
 భీవర కామునకు మైథిలీరామునకున్ 32

గీ॥ అడుగుఁదమ్ముల కెఱిఁగి తదర్పణముగ
 నయవినయభక్తిర క్తులు నలువెసంగఁ
 బలుకఁ బూనినయట్టిసంవర్ధన మను
 కధకుఁ గ్రారంభ మది యెట్టికరణి ననిన 33

సంవర్ధనము.

ప్రథమ సంపుట.

కం॥ శ్రీమన్మనిజనమిత్రా !
కామకోధాదికుగుణకాండ లవిత్రా !
ధీమద్విసుతపవిత్రా !
శ్యామలజీమూతగాత్రా ! సరసిజ నేత్రా !

1

రామపుర, లీలాపురములు

శా॥ శ్రీయందుఁ విభవప్రభాసబలసంస్థిత సమాస్థితినే
గేయం దౌచ సమీపరాజ్యములు జాగెన్ రెండు పూర్వంబు ప్రా
లేయాహార్యముగొంత, కామపురమున్ లీలాపురమ్మున్ మహా
మేయఖ్యాతిని ముఖ్యపట్టణములైనను లీయ త్కృమండలిన్ 2

మ॥ వరలున్ కామపురాధిపాదుఁ డగుచున్ భాస్వరి వీరేంద్రకే
సరి నాఁ బండితమండనుఁడన సకల శాస్త్రవిఖ్యాతుఁడై,
వరలీలాపురి హేల నేలె నల జన్మంతాఖ్యభూపాలుఁ డి
ర్వురు సమ్మోదకరాంతరంగులును సంపూర్ణానుకంపాత్మకుల్ 3

మ॥ ప్రజచేతన్ దమి నెన్నఁగాఁగఁడి ప్రభుత్వం బొంది జన్మంతుఁ డ
క్కజ మొప్పన్ నిజపక్షపాదులకెముఖ్యం బైనమంత్రంగరా
జుఁ జరింపన్ నియమించి యేలెఁగదు వాసిన్ రాజ్యమూదర్శ మా
ప్రజలన్ సర్వసమానసౌఖ్యములఁ దేల్పన్ దన్వ నన్నింటిలోన్. 4

గీ॥ ప్రధితవీరేంద్రకేసరిరాజ్య మట్లు
కాక జన్మంతమేదినీకాంతరాజ్య
మఖిలజనసమత్వాశయం బండు వరలు
నట్టి గణకూటమై బిట్టు నలరు మఱియు 5

మ॥ అలవీరేంద్ర సమాత్యుఁ డమ్మతిమదాఖ్యన్ గ్రాలుచున్నట్టియు
జ్వలకీర్తివ్రథవాభిశోభితుఁడు విద్వత్ ప్రౌఢి మంత్రాంగయు
త్తుల; జన్మంతునిమంత్రి ధీరమణియున్ దోరింపుఁబే రెక్కెఁద
త్ఫల సంధాయకదానసద్గుణములన్ దృఢత్ కడున్ మెచ్చఁగన్ 6

ఉ॥ ఎంతటి క్లిష్టమై యెరుగునిధనమస్యల నైనఁ దీర్పఁగా
సుంత శ్రమంబు నొందమని జొక్కపుటూహల లీలఁ చెల్పి యా
వంత కొఱంత లేనిగతి హాయిగ రాజ్యము నేల స్వామా
మంతసముల్ నచించి మతిమంతుఁడు పేర్వడ నెల్లవారిలోన్ 7

చ॥ అకలుషధీరధీపతిమ సాంక సాంఘిక రాజకీయ నై
తిక మత ధార్మికప్రభలఁ దెల్లముగాఁ గనఁ జాలి వర్తనన్
బ్రకటితలీల నిల్చి నిలువన్ గడు వైదుషిఁ గ్రాలు నిట్టిమం
త్రికి నెన యెందు లేమి ధరణీస్థలిఁ దద్యత ముల్లసల్లజన్ 8

ఆ॥ ప్రాంతరాజ్యములను పాలించరాజులు
సచివులు, మతిమంతుఁ జక్కఁ జేరి
వారి వారి మదులవరలు సంశయవార
ముల నివారణంబు సలిపికొనిరి. 9

మ॥ సరివా రెల్లరు మంత్రిధీపతిమ కాన్ధన్ దిగ్భిమానూయలన్
బొరలన్, బూజ్యులు బెద్దలున్ మిగుల సంతోషమునుం బొంద, సం
దఱుపిన్నల్ దదమేయసచ్చరిత మాదర్శంబుగాఁ గొంచు ను
ర్వరి వారింగడు దిద్దుకో సచివుఁ డార్యస్తోముఁడై యొప్పెడిన్ 10

లేఖ

మ॥ అది వీరేంద్రహరీంద్రు మేడదరి దివ్యం బామహోద్యాన, మ
య్యది చంద్రోపలవేది, రమ్యుచు లత్యంతంబునుం జిమ్ముచు
న్నది, వీరేంద్రమహీపుం డందున సుఖానందాసనాసీనుడై
యెదియో యోజనసేయుఁ దీవ్రగతి నెంతేమాన మేపొందగన్ 11

శా॥ ఆనందప్రదమైనతత్త్వార్థుల దృశ్యశ్రేణి యాతేని సుం
తే నాకష్టతానేయలేదు మహిపుం డెంచన్ విజృంభించియున్
దా నేరీతిని నిర్ణయిసితిని నొందన్ లేమినింబోలు దూ
రానన్ నిల్చినభృత్యుఁ బిల్చి సచివున్ రప్పింపఁగాఁ బంచినన్ 12

కం॥ విలు విడి కడువడి వెడలెడి
యలుగువలె దదీయభటుఁడు నటఁ బాటి త్రుటిన్
జలమున మతిమంతునిఁ గొని
నిలెచె నతిఁడు స్వపునిమ్రాల నిశ్చలభక్తిన్. 13

గీ॥ అగుగుడెంచిన యామంత్రివరునిఁ గాంచి
హర్షపులకితగాత్రుడై యననిపతి స
మర్పమగు రీతి మిగుల మర్యాదఁ జేసి
యాతఁ డుచితాసనాసీనుడై నపిదప, 14

మ॥ “కనుగొంటే యిట వీనియాగడిము! లేఖన్ గాంచ నాశ్చర్యమున్
ఘనకోపంబును దీర్ఘ యోజనముఁ గల్గన్వచ్చు నీ కైన నెం
త నిరీక్షించిన నంతరార్థమును గానన్ లేక యే నింతయున్.
నిను రప్పించితి, నీకుఁ గోఁచని దిలవ్ వీక్షింపమిన్ సుంతయున్ 15

కం॥ కను మాలేఖకనుం గల
ఘనభావము, వాఁతెంపు, గాఢత్వమున్ !
గన నిందు దురాలోచన
మును దూరాలోచనంబుఁ బాడఁగట్టవొక్కో ! 16

ఉ|| 'లంజలలో సతినే గృహిణులక గన నె' ననతిక సజేవుఁ డ
య్యుం జనియున్న ముత్యుని, ధనోన్నతుఁడౌ నిలుపేదఁ, బాండితీ
రంజనఁ గ్రాలు కించుపసరమ్ము, సభనో బిరు దొందువేషి, గ
దైం జరియించుగార్హభముఁ దెల్పు మి వెల్లఁ బొసంగు దేశముకొ! 17

క|| ఇన్నియుఁ బొసంగిన దేశము
కన్నులకట్టెదుట మనకుఁ గనఁబడుచుఁ గడు
మిన్నగఁ బ్రదర్శనం బిడు
చున్నది మనప్రక్కనిలిచి, యూహింప నగుకొ, 18

చ|| తెలియదు లేదు రా దనక దేనిని గూర్చి సచింపు మన్న ని
చ్చలును సమర్థతనో దెలుపు శక్తియుతుం డగు మీదుమంగ్రికినీ
తెలియకయున్న తత్పరితదేశ ? మొకంట నెలుంగ కుండినకొ
దెలుపుఁగు! నాకు మీ కప్రభు తెల్పుదు నేను సవిత్తరంబుగనో! 19

క|| మన నెంచియె, దన నెంచియె
మన ముంచెను మనల గొంప మది పంప కిటులో !
మన కిట్లు లిఖింపగ
మన మెటు ధృతి నొందెనొక్కొ మనవెంగలికి ! ” 20

శ|| తదీతి బంయించి నెమ్మి దనసక్త్రంబుక విలొకిందు నే
తద్రాజన్యని చేతిలేఖఁ దగు తన్మానవప్రకర్షాదుల
య్యద్రీప్తి సతిమాన ధైర్యవిభవుండొనంగుతి యొచించియున్
భక్రోపాయముఁ గాంచ లేక పడియెన్ శాధన్ క్షణం బాత్మలోన 21

క|| జన్మంతఁ డ్ద్ర వ్రాముట
చే స్వాంతమునందు సుంత చిడిముడి పడియున్
దా స్వచ్ఛసమాధానము
భాస్వతి గాంచలేమిఁ బరికించి మదిన్. 22

శా|| పర్యాలోచనఁ జేసి యర్హ మగులేవఁ దత్సమాధానమున్
సూర్యుం డస్తనగంబుఁ జేరుటకు లోఁ జూపింతు నంచున్ సుధీ
వర్యుం డానృపమాళికిం దెలిసి యొప్పుం జేసి తల్లెఱకన్
ధైర్యం బొప్పుగఁ గొంచు నేగె ఘనదంతాభారచిత్తంబునన్ 23

సంవర్తనుఁడు

సీ|| నూగుమీసలవాఁడు సోగకన్నులవాఁడు
పూర్ణచంద్రునిఁ బోలు మోమువాఁడు
వెడఁదవక్షమువాఁడు నిడుదబాహులవాఁడు
కంబునుం గేరుకంఠంబువాఁడు
విమలవేషమువాఁడు విగతదోషమువాఁడు
సంతతమందహాసమ్మువాఁడు
భవ్యరూపమువాఁడు దివ్యతేజమువాఁడు
నిశ్చలరగభీరదృష్టివాఁడు

గీ|| పూర్ణ శుభలక్షణాన్వితమూర్తివాఁడు
సర్వజన నుత రమ్య వర్చస్సువాఁడు
రాజభవనంబుఁ జేరి యర్హగతి ముదలఁ
బొంది వీరేంద్రకేసరి మోగి నిలిచి.

24

గీ|| తనదు విహితమర్యాదల ధరణివిభుని
నెమ్మనముఁ జూఱఁగొని భక్తి నెగడఁ దన్ను
మంత్ర మతిమంతుసుతుఁడు సంవర్ధనుఁడుగ
నెఱుంగఁ జేయుచుఁ గ్రమమున నిట్లు లనియె

25

కం|| “మజ్జనకుఁ డుదయమునఁ దమ
పజ్జఁ గొనినలేఖకుఁ డగు బదులు నొసంగన్
సజ్జననుత ! ననుఁ బనుపుము
తజ్జయ మే నొంద మనము త్వరపడెడిఁ గడున్.

26

శా|| ఏభావంబున నాన్యపాలతిలకుం డీరీతిగా వ్యాసినన్

క్షోభం బొంది తుమావణం బిడెడి యుక్తుల్ సూపి యాతేని ల
జ్ఞాభారంబునఁ గుంగఁజేయ మది నుత్సాహంబు దీపించు నా
కోభానుప్రతిమానతేజ! యిడు మేమోనాక నీ యానతిన్ 27

ఉ|| పిన్న నటంచుఁ గాని పని పెద్ద ది టంచును గాని, గౌరవం
బు నిల్వఁబెట్టగాఁ గలుగు పోడిమి లే దని కాని యెంచ కే
తన్నరనాథు నొంచు తఱిఁ దప్ప కొసంగుండు! తండ్రి యొప్పె మీ
రు న్నను నమ్మి పంపినఁ బరుల్ వెఱఁగంద జయంబుఁ గాంచెదన్

మ|| అవకాశం బొకయస్కుఁ బిన్నలకు నీయంబోక యన్వార తె
ట్టివిధిన్ వృద్ధిని బొందనోవుదురు? తొంటిన్ బెన్దలై యుందురే?
యవనీనాథకీరటభూషితపదాష్టా! వేగ న న్నంపుఁ డ

వ్యవధానమ్మన మీరు మెచ్చునటు చూపన్ నేర్తు నాప్రహమామున్”

కం|| శా|| ♦ నానారీతుల నీగతిన్ నయభయానన్ భక్తినిన్ రక్తి నెం
నే నానిశ్చయమున్ పచించి యలభాప్రీతున్ సుతీవ్రాత్మునిన్,
దా నంగీకృతినీయఁగన్ మనమునన్ బాధించు శంకాదులుం
బో నానిర్మలుఁ డెంతయేని నడుగన్ బూనెన్ మహాశామతిన్

మ|| ధరణీనాథుండు దాని నెల్ల విని తద్దేర్పొన్నతోత్రాసాకా
ర్యరతుల్ గల్గొని మోదమందియును, ముఖ్యం బైన తద్వ్యాప్తుతిన్
వరధీశక్తిఁ గరమ్ముఁ జూపమిని బోవంజాలు సామ్రాజ్యభా
సురమర్యాదను గూర్చి పల్కు నతఁడున్ సుతేని యోచింపమిన్

ఉ|| ‘సాధ్యము గానియిట్టిపనిఁ జక్క నొనర్పఁగ నెంతయేనియున్
భాధ్యత యున్నమీజనకువంటివలంతులు కా కలంతులే

♦ గ ర్భ స్థ క ం ద ము :-

నానారీతుల నీగతి । నానిశ్చయమున్ పచించి యలభాప్రీతున్
దానంగీకృతి నీయఁగ । నానిర్మలుఁ డెంతయేని నడుగన్ బూనెన్

సాధ్యము సేయు ? టూరకయె సాగి కలంచి కలంగి దీనతన్
వధ్యశిలన్ బడన్ గనుచు వంతలఁ జెందుటె గాని వింతగన్ 32

ఉ॥ ఎంత వచించుచున్న నొకయింతయు లక్ష్యము లేక ధీగతన్
బంతము వీడ వేని, విను ! శాస్త్రుడు నీజనకుడు కాఁగ నీ
వంతునఁ గొమ్ముఁ కార్యమును ! భంగముకంటెను బ్రాణభంగమే
యెందులు మేలు గాన, వధయే తగుశిక్ష జయింపలేనిచోన్” 33

మ॥ అని సంవర్ధన్ వైపు దన్నుపతి తైత్త్యం బొప్ప నీక్షించుచుం
డ, నయం బొప్పంగ దండిబాధ్యతను గానం జేయుచున్నట్టి లే
ఖను నాతం డిడ, మంత్రసమ్మతిని దత్కార్యంబునన్ వాని దీ
క్షను గర్హించు దదీయభూరమణుఁ డాశ్చర్యంబుతో ని త్లనున్.

క॥ “వలసిన పరికరములుఁ గా
వలసిన తఱిఁ, గొనుచు జయ మవారిగఁ గొని య
ప్పల సిగవువు వాడక నీ
వలసినశ్రమ తలఁగఁ గాన్క లందుము పెక్కుల్” 35

క॥ వ్యర్థస్వర్థలు లే కెట
వర్ధిలు సుయశశివభావభావంబులతో
వర్ధిలు గాగ్ధకముగ, సం
వర్ధన !” యనె భూమిజాని మానితరీతిన్.

క॥ ఆ జ్యోతిభునివ్రసన్నత
రాజ్యముఁ దన కొసఁగినట్లై గంజిలి యతఁడున్
బూజ్యుడు తనతండ్రికరుణ
రాజ్యము పూజ్యతను జెంపఁ బ్రతినం బట్టెన్. 37

క॥ నెల గడువు, నెలవునకు రూ
కలు వేయియు, రాణివిలువగలనగలును ని
శ్చలధృతి గలభటు లిరుల
క్షులు దద్ధరణంబు నృపునిఁ గాంక్షించి; కొనెన్.

కం. తండ్రికి బుధులకు నతులిడి

వాండ్ర కృపాశీన్సు లెల్ల బడసి యతండున్

దీండ్ర మగుధృతిని జనె జెలి

కాండునుఁ దా బయలువెడలి కాతుక మెసంగన్.

39

కం|| లీలాపురి సేలను జని

వీలగు చోటులను దాచి వీని సమస్తం

బాలోచనఁ సేయఁ దొడఁగె

జాలముఁ బన్నంగ వేగ జయముఁ గొనంగన్

40

ఆ|| వివిధజాతులందు వివిధస్థలములందు

వివిధవేషములను వెలసి కలసి

యచట నచట నలరుఁ నాముఖ్యవిషయాళి

తనకు నెఱుకపఱుప జనులఁ బనిచి.

41

మ|| బహువగ్రాదులు రాజకీయములలోఁ బాల్గొంచు నం దొందు దు

స్పహయత్నాదుల నొండు లోఁగొనుట కై సాగించుటల్ కాంచుచున్

గుహనారీతుల స్వర్ణమాస్థలములన్ గోమొందఁగా బోడ్డలై

న హితవ్రాతముఁ బంచి తా నెపుడుఁ దన్మార్గాళి గుర్తించుచున్ 42

శా|| తా గుర్తించుచు యుక్తవేళలను దద్దన్ వార లేరీతిగా

సాగంగావలె నవ్విధుల్ తెలుపుచున్ జక్కంగ నేతత్పురిన్

వేగన్ వర్తిలి తాను బూనుకొను న విప్రఖ్యాతకార్యాన నెం

తేగాఢమ్ముగ సాయ మావిధులఁ దానే ర్పాట్లు గావించుచున్ 43

ఆ|| సకలవిధము లైన జనులందుఁ బనులందు

ఘనుల మధ్యములను ఖలుల యందు

భటునిమొదలు ప్రభునివఱకు సర్వజనాళి

స్వజనములను నిలిపె శక్తి మెఱయ

44

ఉ॥ ఏక్షణమందు నెచ్చొట్టుల నేమి పొసంగుచు నుండు దాని వా
రాక్షణ మక్షి వీక్షణము యైనటులే యెఱుంగఁ వచింపఁగా
శిక్షితు లైనదక్షుల విశిష్ట నెడ నిల్చి తాను బ్ర
త్యక్షమగా నొనర్పఁ దగిన పనుల్ బొనరింపఁ బూనెడిన్ 45

చ॥ స్థితిగతు లెల్లఁ లీలఁ గని స్వీయకృషిన్ ఘనరీతి సాయమా
స్థితి గతు లెల్ల బేర్చికొని దేవుడె సాయముగాఁ బ్రయత్నమున్
చఱురెత్త మీఱ ముందునకుఁ జాగఁగఁ జేసి యతం డెట్లొ యా
చఱురెత్తమో విభేదముఁ జ్ఞుఁగఁ జొచ్చె స్వధీప్రభాతతిన్ 46

చ॥ అతులదయాలవాల ! వినుతామలశీల మహానుకూల ! భ
క్తతతినిలోల ! యిష్టపరత త్యవిశాల ! సుగారితూల సం
తతఘననహ్నికీల ! దురితప్రకర ప్రవిదార భేల ! సం
తత మునిదేవపాల ! బలదర్పకకోసలబాల ! గాఢవా ! 47

ఇది శ్రీరామానుకంపకటాక్షు ల్భక్తవితాఢారేయ
కౌండిన్యగోత్రపవిత్ర శ్రీముత్యనంశపయఃపారావా
రరాకాసుధానిలయ శ్రీకామేశ్వరాంబాసూర్య
నారాయణార్యతనయ విబుధవిధేయ శ్రీసు
బ్బరాయ ప్రణీత సంపర్ధన నామకావ్య
ప్రథమ సముల్లాసము సమాప్తము.

... * వీ రి యి త ర గ్రం థ ము లు * ...

1 భక్తి తత్వ సుధాల హరి	0-11-0
2 పాత్రై షణి	1-0-0
3 నిశ్శ్యాయ సానంపము	1-0-0
4 విదుషి	2-0-0

వలయు వారు :-

ముత్య సుద్భారాయుడు, పాలకొల్లు
పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా

సంవర్ధనము.

ద్వితీయ సముల్లాసము.

కం॥ శ్రీకంఠాదిసమస్త

ప్రకట ముని దేవ మర్త్య పండిత చరణా !

కాకుత్స్థకు లాభరణా !

వ్యాకుల సంసారతరణ ! పృథిత వితరణా !

1

మాధురి

మ॥ తనసాయంతనఘృష్ణులన్ ప్రకృతి నుద్యల్లీల బంగారు కాం

తనిఁ బొందించుచు భాస్కరుం డరుణదీప్తిక సూనమాలాకృతిన్

ముని విప్రాలి కరాంజలుల్ గొనుచు, సమ్మోదాధ్యరూపంబుతో

వనధిక్ దూకెను బశ్చిమాంతదితిజప్రవాతంబు క్షోభింపంగన్ 2

చం॥ అరుణమనోజ్ఞురోచులు నభోంతరమం దెసఁగంగఁ బ్రాణులున్

ద్వారపడఁజొచ్చె స్వీయగృహవారముఁ జేరఁగ, భూరిహర్ష భా

సురమతి జారచోరతతి చొచ్చెఁ బ్రయత్నములందు, సంపదల్

వరలె సుమాగణప్రతతి వారవిలాసిను లున్నవీధులన్ 3

కం॥ కింకుర్వాణజడుని హృత్

పంకజమున భాతిఁదమమువ్యాపించె నిలన్

బంకజముఖనవ్వున నది

బింక మిడలునట్లు తమమువీరెక జ్యోత్స్నన్ 4

సీ॥ రమ్యహర్షాద్భుల రంగులకళలతో
 ద్వారభూషలతళతళలతోఁ డ
 మెలఁతలసంచారముల మిలమిలలతో
 చీరసరిగ జలజలలతోఁ డఁ
 బసిడిగాజుల మృదుధ్వనిగలగలలతో
 గానవిద్యామోదకళలతో డఁ
 దాశస్త్రత్యశ్రావ్యతతి కలకలలతో
 విలువబట్టల బెళబెళలతోఁ డ

ఘల్లుమనునృత్యరవళిచే ఝల్లు మనుచు
 విటమనము తల్లడిలి పెల్లు బెనఁగొనంగ
 నతులితాకర్షణీయదృశ్యముల మించి
 పురిని వారాంగనావీధి పరిభవితై

5

క॥ ఆవీధిఁ జేరి చిత్తిముఁ
 బావనగతి నిలిపి మరలి వచ్చెడిపురుషున్
 బావకుని జేరి త్నేమము
 గా వెలువడుఘనునిఁగాఁగ గణియింప నగున్

6

మ॥ సఖులం గూడి నభోంగణంబునఁ గళల్ సాగించుశీతాంశుఁడున్
 సఖులం గూడ గృహంగణంబులఁ గళల్ సాగించుచంద్రాస్యలున్
 సఖులం గూడ గృహంబు వెల్వడి కళల్ సాగించుచంద్విటుల్
 సఖులన్ మోస మొనర్చునీచులు గళల్ సాగింతు రవ్వీటిలోన్

శా॥ ఆలీలాసుమనోమనోజ్ఞునదృశ్యశ్రేణికిన్ ధామమా
 నాలీలాపురిలో నెసంగు నలవారాబ్జాననావీధిలో
 నాలోలాలకుండౌ సుభూషితుఁడు మారాకారుఁ డొక్కండు తా
 నేలా లీలఁ జరించుఁ నూఁగ నట నయ్యేణాక్షు లుట్టుఁతలన్? 8

క॥ విష్ణుగురొమ్మును నొప్పుగు

గొప్పకనులు, భాగ్యలీల గోమున ఘనుడౌ

నవ్వరుషనరునితీరును

నప్పొడిమి గనుచు వింత నా రోవెలెదుల్

9

ఉ॥ 'పువ్వులుకాని మించి భ్రమ పుట్టుగఁ జేయఁగఁ జాలుమేటియీ

జవ్వనుఁ జేరి నిస్తులితసౌఖ్యము భాగ్యము నొంది యెంతయే

ని స్వరవల్లినీమణుల నెల్లర మిన్నగ నన్నెఁ గాంచఁగా

నెవ్వతె నోముపండెనా కదే!' యని యెల్లగు వింత నొందగన్

ఉ॥ నీలము దీర్ఘమై నెగడునెమ్మెయి భాసిలువాఁడు, గోలెముఁ

బోలినపొట్టివాఁడు బొడవులఁ బొడవులఁ గలవాఁడు మత్తశుం

డాలముమేనివాఁడును ఘన మృగుమీసలవాఁడు నౌ నొకం,

డాలలితాంగునిఁ బరిచయమ్ము గల్గిడిడు వోలెఁ జేరుచున్ 11

మ॥ తనచాతుర్యకళ'విలాసములఁ దద్దక దాను దిద్విధిలో

ననయంబున్ వ్యయ మొందఁజేసెడిధనం, బాయాయివారాంగనా

ఘనతల్, వారల మంచిచెడ్డలను, దత్కంతామహాసత్తులన్

వినిపించెన్ విని వీనివైఖరిఁ దమిన్ వీక్షింపఁగా నాతఁడున్ 12

సీ॥ "సంగీతవిద్యావిశారద శశిరేఖ

యందాల సద్వితీయాంగి చిత్ర)

గానవిద్యాప్రమోదానకు మధు వాణి

హావభావాదుల కల్లహేమ

శృంగారశాస్త్రవిశిష్టతఁ జంపక

సృత్యతాళాదుల నెన్న లీల

భావచమత్కారభాషల కలివేణి

యన్నిటిలో మిన్న యమరవాణి

యనుచు నావీధిలోనివారాంగనలను
ఘనతలను గూర్చి యతఁడు వర్ణనము సేయ
వినియు విననట్లు వినుచు నవ్వెములు డరిగె
ద్వారముల కాంతలను దృశ్యతతులఁ గనుచు

13

ఉ॥ చిక్కినఁ బాలుగాటు నునుఁజెక్కులవారు, గడానిమేనివా
రక్కజ మైన మైపసల వశాసగువారుఁ ననంగబాణమున్
మిక్కిలి మించు మించఁగలమిన్నల నెల్లర మించి మించి తా
నొక్కపటంబు వేల్చుగృహ మొండుఁ జొరం జనఁబోవున త్తటిన్

చ॥ అది గని నవ్వి నవ్వుఁ డపహాసముఁ జేయుచు నాగృహంబులో
నదివఱ కెంతి లెంతలు మహామహు లేఁగిన నామెదర్శనం
బొదవమియున్ ధనాభ్యులును నూరక భంగముఁ బొంది వచ్చుటల్
మొదలగువానిఁగూర్చి పరిపూర్ణగఁ డెల్పఁగ వింతు నాతఁడున్

ఉ॥ ‘ముదిగొ దిత్రినందుఁ గలబోడిమి వాడిమిఁ జూడ నాకు సా
ముదికశాస్త్రమగదీఁ గలబుద్ధిబాంబును బట్టి కూడ నే
తద్రమణీలలామయె యథావిధి నా కిపుడ్వర్తగాఁ గడున్
భద్రముగాఁగఁ దోఁచెడినిఁ బల్కుకు మనస్యము నింక నాకడన్ 16

చ॥ కదిసిన నామెనే కదియఁగావలె, యత్నములం గడంగ నిం
పొదవఁగ నే గడంగవలె నుండి కనుంగొను మీవు కోరుచోఁ
బొదలఁగ నేల దిట్టతనమున్ మెయిసొంపును నింపుఁ బెంపు న
మృదవతి వార కామినిని మా దనిపింపక యున్న లీలగన్! ” 17

మ॥ అని యేమేమొ వచించి వానిఁ గొని గేహంబున్ బ్రవేశించి నె
న్నన ముల్లాసముఁ బెల్లఁ జేర్పఁగలబొచ్చుల్ శిల్పముల్ దృశ్యముల్
కను చందొక్కసుగాత్రి చూపినయమూల్యం బైనసభూషితా
సనయుగ్మంబున వార లిక్కురును హృష్టస్వాంతులై వేచినన్ 18

అ॥వె॥ వేశ్యమాత వచ్చి వీర లిక్ష్మరఁ గాంచి
 ఏమి యేమొ పల్కి యింపుఁ గూర్చి
 లోని కేఁగెఁ దనదులోనికోర్కులు పూర్తి
 నేడె తీటు నట్లు నెమ్మిఁ దలంచి

19

అ॥వె॥ వేశ్యమాత గాని వెలు లెవ్వరును గాని
 వెలఁది గాని తుదకు విడెము గాని
 కొంతసేపుదనుకఁ జెంతకు రామికి
 నబ్బురంబు నంది రయ్యిరువురు

20

మ॥ అలీనీలాలకయున్ సరోజపదరమ్యాకారియున్ బాలయున్
 కులుకుంగుబ్బెతయున్ శశాంకముఖయున్ మోదప్రదాకారయున్
 జలజాతాక్షియు స్వర్ణ దేహయును భాస్వన్నోహనోల్లాస యా
 నెలచాఁయింపుమిటారిక శై యటగా నీక్షించి విభ్రాంతులై

21

క॥ తత్సందర్శనభవే
 తోత్సవముగఁ గాంచి వార లోపిక విడిరే
 తత్సంతోషాబ్ధిని వడిఁ
 దత్సమయమునందు వింతి దాహ్నిచుమదులన్

22

శా॥ “అలావణ్యము, సోయగంబు రుచిర త్వాదుల్ తమిన్, జిత్రమం
 దీలీలఁ గని, వచ్చి దీనముగ నియ్యేణాక్షిఁ బ్రార్థించియున్
 బ్రాత్రేహంశుముఖితరస్కృతమహాభంగంబులం బొందుచున్
 గోలన్ గూలినవార లిందఱని వాకో శక్యమే యేరికిన్ !

23

అ॥వె॥ ఇట్లు ద్రొక్కనేల? యిటు భంగపడనేల?
 యంచు నేను తొల్లి యనఁగలేదె?
 రూపధనమదంబు రూఢి నిట్టుల చేసె
 నామె ననఁగ సంశయంబు గలదె? ”

24

కం॥ ఇటు లానవ్యం జేమియె

స్ఫుటముగ మాటాడుచుండఁ జూచి కనలుతో

నట వేశ్యమాత యి ట్లను

పటుమైత్రియుఁ జనవ్రుఁ దనర వానిఁ దెగడుచున్

25

శా॥ “ఓహో! శ్యామలశాస్త్రిగా రిచట నేమో పల్కుచున్నారు! మీ
స్నేహం బీయన కెట్లు లభిినది? యే జెప్పంగ నిం కేల? మీ
యాహన్ విత్తదు లంచు దోఁప నిక నేతో మిమ్ము సంధింప నే
లా! హాసంబులఁ మీర చేరుదురుకాదా నైజనైచ్యంబునన్ 26

మ॥ పరవస్త్రంబుఁ బరాన్నమున్ బరజనైశ్వర్యంబుఁ గాకున్న నీ
కు రుచిం గూర్చునె? మేఁ కన న్నెపులివై క్రూరాత్ములన్ మేటివై
వరవిప్రాళిఁ జరించుచుండెదవు! నీ ఫక్కిన్ గనం గల్గు నె
వ్వరు నిన్ జేర్పరు, వీరిమైత్రి యెటు లబ్బుం గలెనో నీ కిటన్ 27

మ॥ ధన మెం తుండిన నేమి? నిత్యము దరిద్రక్లిష్ట వేషంబు యా
చన, దీనత్వము, మానసీన ఖిలసంచారంబులున్ దప్ప వా
ర్దన నీ వ్రాసనిదుచ్చహార్ద మెది? మోసం బన్న నీసామ్మె నీ
కుచు మా వీధులు చక్కఁగా దొరి కె గాఁ గూర్చున్ ధనం జెంతయున్

మ॥ సబ లోద్యోగుల వర్గముఖ్యుల మ హైశ్వర్యాంధులన్ బేరునన్
సాబగౌవారల లోఁ గొనన్ గులటాన్ జూపించుచున్ నీచమై
న బహుక్రూరగతిఁ జరించు చభిమానంబున్ బ్రభాగారవా
ళి బలిన్ వేసి నిజార్థముల్ క నెడి నీ లీలన్ మనన్ నేర్తుమే! 29

కం॥ అప్రస్తుతసంభాషక !

యప్రాచ్యుడ! నిన్నుఁ బోలువధములవలనన్

విప్రకులంబు సమ స్తము

క్షిప్రముగా నవయశంబుఁ జెందును గాదే!

30

శా|| ఈ నాగయ్యలు చుట్టునున్ ముసురు తెంతే నై జమాధర్మవి
జ్ఞానాధీశ్వరు, నైన నాతఁడు భుజంగ బ్రాహ్మణుండౌ శివుం
డై నిల్చున్ విమలాత్ముడై దృఢత నుద్యచ్ఛిత వాతాదులెం
తే నేచంగ నిజోన్నతిన్ వెలయు నద్రీంద్రంబుచున్ ద్రొష్టుచున్”

కం|| సార్థకముగ నిటు పైదలి
స్పర్థను వచియించునట్టి వాక్యతతినిఁ దా
నర్థోక్తి నాపి యట సం
వర్థనుఁ డిటు పలుకఁ జొచ్చెఁ బాటవ మెసంగెన్ 32

మ|| “అనఁగా నేటికి నన్యులన్ వృధగ? నీ వాలింపు మిద్వాక్య! మే
మనినన్ జీమలు దొల్చినన్ వసగునే యక్షింప? మహాని కే
మి! నవాభ్యున్నతి నేల నేలఁగలమిమిరాగ్ని నేఁడెవ్వఁ డే
లునో? మా కట్టియదృష్ట మబ్బునో! వడిన్, లోలాక్షి! తెల్పంగఁదే”

మ|| చతురుం డీగతి వేశ్యమాత ననుచున్ సర్వాంగి సౌందర్యభా
సితఁ బాగ్యస్థితి మోహనాంగి రుచిగ స్మేరాననన్ దీప్తికాం
క్షితలీలన్ గల వెల్లఁ దీఱఁ గనఁబొచ్చెన్ దృష్టి సాించి, ల
జ్జితయై తన్నదిరాక్షి లోపలికి వాసిం బోవ హాసంబునన్ 34

కం|| తరమా యిం తని దెలుపఁగఁ
గర మాడన్ వేశ్యమాత గను నచ్చెరువున్
బరమానందము నెపు డ
వ్వరమానిని యెప్పకుంట వరు నెవ్వనినేన్ 35

ఉ|| పల్కెను వేశ్యమాత దనభారము నాటికిఁ దీటునట్టలే
కుల్కుచు ‘నామె నిప్పటికిఁ గోరినవారలు వేలు దాటినన్
గల్గిని నేను గూడ మమకారముతో బతిమాలియున్నఁ దా
నుల్కక పల్క కొక్కరిని నొప్పమిచే వృధ నొందుచుండితిన్ 36

కం॥ ఆకారణంబుచేతనే

యాకమలాననకుగర్వ మధికం ఒనుచు

వాకొనఁ దొడఁగిరి ప్రజ లే

నాకతమునఁ గుములుచుంటి నాత్మ^{న్} మిగుల^{న్}

37

కం॥ వేశ్యలము గావున ననా

వశ్యక మని యెంచఁబోక వరపురుషతతిన్

ఎశ్యుల నొనరిచికొని ధన

రాశ్యాదులఁ బెంపవలదె రమణ దలిర్ప^{న్}

38

కం॥ విద్యను రూపున గొనమునఁ

జోద్యముగా ధనబలముల సుంతయుఁ దుల లే

కుద్యద్యశ మొందిన మా

మాద్యగజామిని యిటు మృగ్గుట తగవే ? ”

39

కం॥ ఈ రీతిగ ననుచుండిన

వారాంగన నాఁపి యతఁడు పలుకఁగఁజనెఁ ద

క్షీరోదా శ్శృంగంబుల

కా రమణులు వింత సంది యలగున వినఁగన్

40

కం॥ “పౌరామిచెలిని దరియుట

పౌరామిని నట్లే దరియఁ బౌరామియు వా

పౌరామియుఁ జనకుంటకు

ధీరగూణము లంటఁ దలఁప దీనం గాదె !

41

ఉ॥ నా కిది యెల్లఁ గూడదు, ధనమ్మున కిట్లుమనమ్ము లమ్ముటల్

వాకొనువాని కూకొనుచుఁ బైకముఁ జేకొనుటల్, కరమ్ముదా

నాకరణుల్ దలంగి సుగుణాకర యానెడఁ గొందు, లేనిచో

నాకథ నాది, పొవుదు” నన^{న్} విని వృద్ధయు సమ్ముదమ్మునన్ 42

కం|| “మామాధురి గుణగణముల

నేమియు మీ రెఱుంగకుంట నీ మాదిరిగా

మీమనమునఁ దోచిన య

స్థైర్యమాటలఁ బలుకుచుంటి, రిద్దరతా! ”

43

కం|| అని పైదలి యనుచుండఁగ

వినిలోపల నుండి వెలఁది వెలువడుచు విడె

మ్ము నొసఁగె నతని కాతఁడు

తనతనువునుమనసు మఱచి తత్పరతఁ గనన్

44

చం|| మొదలును జేబులోనిలి యమూల్యమణీయుతహేమమాల నిం

పొదనగఁ జైకిఁదీసి మెడ నుంచెను దత్సరసాగ్రగణ్యుడ

మ్ముదమునఁ జెల్వచెల్వము సముత్థితలీలల వృద్ధి నొందఁగా

మాదితకరమ్ము ముగ్ధుడుచు బొంగె నతండు సురేంద్రుఁడై నటుల్

అ|| ఇప్తగోష్ఠిఁ బ్రేమ స్థితి క్కొంతతిడవు,

జరుగు పిదప లేచి సారసాక్షి

యాయితంబుఁ జేసె నప్పు డల్పహార

ములను వారి కచట మోద మలర.

46

కం|| శ్యామలుఁ డత్యుద్యేగముఁ

ప్రేమంబునుఁ దనర మొదలువెట్టె సకలమున్

దా మెసవఁగ, సంవర్ధనుఁ

డేమియుఁ దాఁ దాఁక కురిడ నిట్లు వచించెన్

47

కం|| “పండ్లను పాలను గా కే

తిండ్లను నే సుంతయేనిఁ దినుట యితరమా

యిండ్లను మానితి నొకపది

యేండ్లకుఁ బూర్వంబునుండి, యిది నియమ మగున్ ”

48

మ|| అని యాతం డనుచుండ, మాధురియుఁ బ్రశ్నాసీకముల్ వైచి యా
యన కాయూరను నాత్మబంధువులు లేరంచున్, సదా తద్విధం
బున నాయూరను నామైకై నిలఁ దలంపున్ వింశుఁ దా నేనొత్తోఁ
చినయాలోచనఁ గూర్చి యిట్లు లనఁజొచ్చెన్ బ్రేమ పెంపొందగన్

మ|| “వగభూమిసుర భోజనాదులను శుంభస్థలఁ బెట్టించుచుం
దురు మారాజ్యపుమంత్రి ధీరమణి, సంతోషంబుతో వేనవే
లుచుమర్యాదల నొంది వత్తురు సతం బున్నన్నినా స్థీరుఁ బో
యి రసోదగచితభోజనాదు లచటన్ హేలాగతిఁ జేయుచు 50

చ|| ఒకటను వేదఘోషలు నిఁకొక్కట శాస్త్రవివాదముల్ మఱొ
క్కొకయెడ ధ్యానతీవ్రతలు నొక్కట దివ్యకళావిలాసముల్
ప్రకటితలీల భాసిలుచు భాసురభూసురవర్జభూషణ
ప్రకరసుశోభితం బయి విరాజిలు హంత్రిగృహంబు నిచ్చలున్ 51

మ|| విబుధవ్రాతమ్మపై, సువివ్రతతిపై, విద్యాభిపై, విశ్రుత
ప్రబలశక్తిగల గొట్టి నిస్తులకుఁబుంబు బాహుహామఁజ్ఞి, జే
గు బసం జేసివ, నెన్నినా స్థియింప దీరుల్ మార కున్నట్టి బల్
సొబగో గొరివమే యెసంగునట సంస్కృతంతరంగంబుతోన్, 52

క|| నవరూపనశోభితయును
నవివాహిత యేకపుత్రి యామినియును, సుం
త్రివరుఁడు, నాతనిభార్యయుఁ
బ్రవిమలమతి స్వయముగా నె వ్వింతు రక్షన్, ”

మిత్ర

శా|| ఆ లీలాపురిలో, సురేశదిశలో, హర్మ్యంబుమధ్యంబులో
హేలాపూరితమై యెసంగుగదిలో, హృత్ప్రదాంచన్మణి
జాలాలంకృతమోహనాసనములో సద్భార్యయా మిత్రతో
లీలన్ భాషణజేయు ధీరమణి యోలిన్ యోజనామగ్నుడై 54

శా॥ నిశ్శబ్దం బట భంగమొంద మగనిక వీక్షింపి యామిత్రీయున్
 నిశ్శంకమ్మనఁ బల్కఁజొచ్చె సుతపాణిగ్రాహసంబంధమై
 “దుశ్శీలంపుమహాపవాదముల కెందున్ దావు రాకుండ వే
 నిశ్శేషంబుగఁ దేల్పఁ గావలె నెదేనిక మగచిసంబంధమున్ 55

ఉ॥ పాపయు రూప మొందినది, ప్రాంచితవిద్యల నాటితేతె, ను
 ద్దీపక మయ్యె ధీపటిమ, దీనివివాహము నిక నాపగా
 నీపయి నోప, దేవరుఁడు నింతకు నెమ్మది నచ్చుచుంట లే
 దేపగిదిక బానర్పణల మీతనయాకరవీడన మ్మికన్ ! 56

గీ॥ విత్తిహారికలు వివాహవేళయందు
 నవయశోభయకారికల్ యశావ్యసమున
 మొదటఁ దుద దుఃఖికారికల్ పూర్ణిమాగను
 హృదయదారికల్ దాక లెపుడుఁ బితకు. 57

గీ॥ గుండెపైఁ బితకుఁ చుపాకిగుండు దుహిత
 కరము శిరమున వరలెడిభరము దుహిత
 యాత్మజను గూర్చి వెలయుభాధ్యతలు పితల
 కమిత మప్రమేయము ననంత మగును కాదె ! 58

శా॥ రూపం బుండిన విద్య యుండ, దదియున్ రూఢంబుగాఁ గల్గుచో
 నేపున్ బెంపునుఁ గల్గ దావరుని, కెల్ల నివ్వి పొల్పొందుచో
 నే పూర్వోత్తరపశ్చిమాంతములనో యింపొందు దూరమ్మునన్
 జూపుల్ పాపులు దుర్ఘటం బగుగతిన్, రూపించు తెల్ల వరున్ ?

గీ॥ నరునిభోగ్యభాగ్యాదు లెవ్వరికి వలయు ?
 చాలదొకొ మన కున్నయ్యెశ్వర్య మెల్ల !
 భవ్యవిద్యాగుణమ్ము లేర్పడినఁ జాలుఁ
 జూపునకు నందునట్టిసమీపభూమి

కం॥ చెప్పట మఱచితి, మిన్నగ
 నప్పాదుల నిన్న మొన్న నగవడె నెంతే
 నొప్పుగ సంవర్ధనుఁ డన
 నప్పొడిమిఁ గంటిరొక్కొ యావంతై నన్ ! 61

శా॥ వేదంబందును శాస్త్రపాఠినిఁ గళావిజ్ఞానమం దన్యదు
 ర్భేదపృజ్ఞ నెసంగి యున్న స్మగరూపిఁ మేటిసంవర్ధనుఁ
 మోదం బొప్పంగఁ గాంచి యెల్ల రట నేపున్యాత్మపుత్తుండుగా
 బ్రాదుర్భావము నందె నీతఁ డన్ యబ్రం బొంది రెం తేనియున్”

కం॥ మిత్రాసతి యిటు లేమో
 యాత్రముతోఁ బలుకుచుండ నాలించి, లతా
 గాత్రీనిఁ గని యలజడి రేసె
 మాత్రము వల ననుచు వాఁత్రీ నాటాడె నిటుల్ 63

గీ॥ “తూలమున్ దూల నేయు వానూల మల్లు
 హసముచేతను విమలసాహసముచేతఁ
 పిన్నలను మిన్నల నతిండు విజయ మొందె
 పరులు వినియునుఁ గనియుఁ జూపఱులు వొగడ, 64

గీ॥ స్మరుని రూపాన దితిజఘస్మరుని గీవి
 సుధను వాక్ప్రవాహమున వసుధను ధృతిశి
 గురుని విద్యల నమరారిగురుని శక్తి
 మించుఁ గాంతి నతిండు మించు నించుమించు 65

గీ॥ అతఁడు బోలురూపము పొల్పు నతనిఁ గాంచి
 యరసి తెలిసితి నతనియాఖ్యాన మెల్ల,
 వినినవిశమును వినిపింతు విశదరీతి
 నిప్పు డొప్పుగ వినుము, పూర్ణేందువదన! 66

కం॥ అన్నిట మనక న్నెకుఁ దగి
 యున్నాఁ డని యెన్ని వానియున్నచరిత్రం
 బున్నటు తెలిసికొని తెలుపు
 మన్నాఁడఁ బురోహితనరు, సతఁడును వినిచేన్ 67

కం॥ కులగోత్రసూత్రబలములఁ
 గలుముల జననసలాదికముల సకలమున్
 దెలిసితి నాతనివలన నె
 పలు తెఱఁగులఁ దగినవరుఁడె, పలుకు లిఁకేలా ? 68

పంచ॥ అనేక దేశదృశ్యపాళి నంచితానుభూతులన్
 ఘనప్రపంచలీలలన్ బ్రగాఢరీతిఁ జూడఁగా
 మనంబు పుట్టి సంచరించుమార్గమందు సిచ్చటన్
 గనంబడెన్ ధనంబుమాత్రం గల్గ దింతవానికిన్ 69

కం॥ ఇంతకు మనస్సొంతములను
 జింతించుచునుంటి మిఁల్లు, చిన్నది మగిలో
 నెంతలు తలంచుచున్నదొ
 యింతయును నెఱుంగకుండ నెట్లు కడఁగుటల్ ? ” 70

కం॥ సాంద్రప్రేమంబున సచి
 వేంద్రుఁడు వచియించుదాని నెల్లను వినియె
 చంద్రానసయును చ్చిట్లు న
 తందిత్తు పలికె నిట్లు తద్విషయంబై 71

ఉ॥ “ఆమెయె నాకుఁ జూపినది యాతనిపోడిము లెన్నో మాటు లా
 మోమును బట్టి యామెకునుఁ బూర్తిగ నెమ్మన ముండి నట్లులే
 నామదిఁ దోచుచున్న దయినన్ గనఁగావలె వానిచిత్తమున్
 స్యామికటాక్షమున్ దలంచుభంగిని గార్యము రూప మొందఁగన్

కం॥ మెటియల మీతెడివారలఁ

బురుషుల గాంతలను వానిబుద్ధిఁ బరీక్ష

జరుపఁగ నంపితి, వాగలు

నురుధీవిపులుం డటంచు నొప్పిరి మిగులన్ ”

73

ఉ॥ ఇట్లనుచున్నమిత్రఁ గని యెంతయు మోదము మేఱమీఱఁగా
నిట్లను ‘మంత్రీ’వర్ణ్యు డతఁ డెంతయునున్ సుముఖుండు గాఁగ నీ
పట్ల మెలంగువాఁ డని యవశ్యము లో విషయమ్ము లెల్లఁ దా
నెల్ల యెఱింగికొంటి నని యెంతయుఁ బల్కుఁబురోహితుండు తాన్

శా॥ ఆనంవర్ధనుఁ డైన, యామిని సుసౌమ్యకారసంవర్ధనా
భ్యాసాదుల్ కని పెండ్లి సంగతి చెవింబ డ్ఢాదిగా నెంతో యు
ల్లాసంబున్ గనుపట్టఁజేయు నని, నైశం బట్లు కావింపఁగా
నాసన్ తొందర వెట్లు నాతఁ డటు చేయఁబోలు నెభ్యంగినిన్ 75

కం॥ మిక్కిలి చదువరి, బహుజను

లెక్కువ మక్కువలఁ జేరుహితముని మనకున్

జక్కనిముఖ్యుం, డాతని

నెక్కరణిన్ నమ్మకుంట యీ విషయమునన్!

76

కం॥ శుశ్రూతరవిషయమ్ముల

సత్యతేముఁ దెలు పుచు మన యావాసములన్

నిత్యముఁ దిరుగుచు జనియెడి

సత్యాఖ్యపురోహితవరుఁ జాల నెఱుంగ వే!

77

గీ॥ చక్కఁ గనియె సంవర్ధను జాతకమును

తెలియునట వానిఁ దద్బంధువులనుఁ గొంత

యర సెనట యగ్గ మావిషయమ్ము లెల్ల

నింక నేటికి సంశయ, మిందు మనకు ?

78

ఉ॥ ఏనును సమ్మకమ్ము కలయిద్దచరిత్రుల గూఢచారులన్
వానిఁ బరీక్ష సల్పుటకు వానిశుభాశుభముల్ కనుంగొనం
గా నియమించితిన్, దలఁపఁగాఁ దగు నన్ని యెఱింగి, యింతలో
నేను స్వయమ్ముగాఁ గనఁగ నెన్నియొ యున్నవి యిందుముందుగన్

శా॥ ఏ నాలస్యము సేయుచున్న నతఁ డెందే నేగెడున్, దొందరన్
బూనన్ రా దిటువంటికార్యముల సంపూర్ణంబుగా నెంచ, కె
ట్లే నాధీశుని మంచిచెడ్డలను నే నీక్షించి యెట్లాప్న న
ట్లే నల్వొప్పగఁ సేయఁగా నగును న ర్చేశున్ మదిన్ నమ్ముచున్”

సత్యావధాని

మ॥ దిశలం దున్నసమస్త ఫేటముల దీప్తి మింగి తానే నిరం
కుశతన్ దీప్తక రాళిఁ బ్రాణులఁ దలంకుం బొందఁగాఁజేసి, క
ర్మనుఁడై భానుఁడు నిస్తులప్రభల మేఘ శ్రేణినిం ద్రోలుచున్
నిశితప్రజ్ఞ జగంబు లేలు ఘనతన్ గ్రీష్మర్థమధ్యంబునన్ 81

శా॥ మం దేహార్ద్రనదక్షుఁ డొరవి నభోమధ్యంబునం గ్రాలుచుం
డం, దీవ్యాతపత పులై చలువచోట్లం జేరఁగాఁ బ్రాణు లే
గం, దోఁవంగఁ బురాణముల్ కథలు వేడ్కల్ గొంద టీక్షింప ని
ద్రం దూగాడుచుఁ గొంద టుండ, నొకమ ర్త్యశ్రేష్ఠుఁ డాయెండలోన్

గీ॥ వెనుక ముందులఁ బ్రక్కల వెదకి కనుచుఁ
జెమ్మటలుఁ గ్రమ్మగాఁ గడుశీఘ్రగతిని
యోజనానిమగ్నుఁ డగు నయ్యువకుఁ డెలమి
నాఁగె ట్టణ మాడ నొక మేడద్వారమందు 83

కం॥ చిన్నదియు, సుధామయమున
నున్నదియు, నెన్నఁ దగిన నూత్న కళలతో
నున్నదియు, మిన్నగా నుతిఁ
గన్నది, సత్యావధాని ఘనహర్య మటన్

సీ॥ వేదశాస్త్రపురాణవివిధభావార్థప్ర
 జోధనచాతురి మునుఁగఁ గోరి .
 మంత్రతంత్రానీకమర్మప్రకారప్ర
 వచనపటిమ మేలు వడయఁ గోరి
 జ్యోతిషప్రశ్నప్రశస్తిసక్తిని బొంది
 భవితవ్యవృత్తిశ్రవణముఁ గోరి
 వివిధభాషావిశేషవినోదగాధావి
 దిత్రీలీలఁ దృప్తి జెందఁ గోరి

మహితభువనమోహనసుధామధురవివిధ
 వాగమృతమోదపూర్ణతఁ బడయఁ గోరి
 స్త్రీపురుషబాలబాలికల్ చేర మిగులఁ
 గిక్కిరిసి యుండు నామేడ రేవగల్లు.

85

కం॥ తద్విధిని నడచి యువకుఁడు
 తద్వేదములోనఁ జేరి ద్వారముచెంతకొ
 విద్యార్హుల సుండిన
 తద్విభునిం బిలిచె నేకతమ భాషింపక

86

గీ॥ లోనిగదిలోని కేగి యాలోన నొకట
 సర్వపీఠసుఖాసీను తై సపిదప
 సావధానంబుగా విను మంచు యువకుఁ
 డనియె నీరీతి నాత్రాన నతఁడు వినఁగ

87

ఉ॥ “ఓమహనీయ! రూప్యముల నొక్కసహస్రము మీగు కొన్న నా
 యామి నాకు భార్యయగు న స్త్రీనరించి ననున్ సతంబు ది
 వ్యామలసౌఖ్యజాలముల నందగఁజేసితి రీరు భవ్యుల
 శ్రీమయరమ్యహర్మ్యముల మేలిహిరణ్మయ కుట్టిమంబులన్ 88

క॥ అజ్ఞానమె మేలునకుఁ గృ
తజ్ఞతఁ జూపింపకుంట ధరణీస్థలిపై
విజ్ఞప్రకరప్రవినుత
సుజ్ఞాన! కృతజ్ఞుడఁ దమసుకృతికి నెఁ తే

89

ఉ॥ ఆసచివుండు న న్నెఱుంగ నంపినచారుల మోసగించుచున్
భాసురలీల వా రతనిపజ్ఞను నన్ను గుఱించి పల్క నే
జేసినయత్న సంతతికి శ్రీవిభుసాయము లేకయున్నచో
నాసరి కట్లు కాఁగలదె న్యాయము వల్కెడిచో, బుధోత్తమా!

క॥ స్వామీ! మీచే నాచే
నామంత్రివరుండు పనుచు నా చారులచే
నా మిత్ర మిత్రితతిచే
నా మెలఁతం బడయఁ గంటి నందఱచేతన్

91

ఉ॥ మేలునుఁ జేయ నేరతురు మేదిని నెవ్వరుఁ గానె, యేరి కా
మేలును నిల్పుకోఁ గలుగుమేటితనమ్ములు లేకపోవుచో
శ్రీలలానామనోహరుడుఁ జేయఁగఁ జాలునె సాయ మింతయే!
నోలి నదృష్టహీనుని నమున్నతుఁ జేయఁగ శక్యమే యెటన్! 92

ఉ॥ ఎత్తఱి సంపంగిం గనిన నిట్టై నఖమ్ములఁ దుగ్గింతు రాకులన్
గుత్తులఁ, బూలరాణి యని గొప్పవహించినయాగులాబి తా
నొ త్త గు ముండ్రమధ్యమున నుండుటఁ గోయుదు, రేరుఁ బూవునే
మెత్త నివారి మొత్తుటలు మేదిని సాజముగాదె యేరికిన్! 93

మ॥ తొలి నన్నున్ ధనహీనుఁగాఁ నెఱిగి సంతోషానఁ బెండ్లాడినన్
దొలిరేయిన్ నగ లేమి లేమికి వగన్ దూఁగాడు నాలేమకై
దొలియామమ్ముననే గృహమ్ము విడిశక్తుల్ సూపి యెట్లన్ నగల్
దులలే నన్నిటి తెల్లవాఱుసరి కందున్ జేర్చి నే నిచ్చితిన్ 94

కం॥ పతి యిడినసొమ్ము లని స

న్ముతిఁ జెలులం జెప్పకొనఁగ మదిఁ గలఁచుచు ని

ట్టి తెలుఁగు వహించియుండును !

సత మిది సాజంబు కాదే చంద్రముఖులలోన్

95

మ॥ మఱునాఁ డానగఁ లెల్లఁ బెట్టికొని శుంభశ్రీలమై దోడిపం

కరుహాక్షీతతిలో మెలఁగుతఱిఁ దత్కాంతలో నగలో పొందున

వ్వెరవున్ దెల్పు మటంచు నామెనుఁ గడుఁ వేధింపఁగా నాఁటిరా

తిరి న న్నామె యనేకరీతులుగ వేధించెన్ వడిన్ దెల్పఁగఁ 96

ఉ॥ నెచ్చెలు లెల్ల యామినిని నిస్తులరీతిని భాధవెట్టుటన్

మచ్చిక నన్నుఁ జేరి బతిమాలియుఁ బట్టును వట్టి యెట్టులో

చిచ్చునఁ బెట్టినంతవనిఁ జేసినఁ జెప్పితి తేనిగీమునన్

ముచ్చిలిఁ డెచ్చినాడను పరు ల్వినుఁ బ్రాణము వోవు నం చిఁకన్

ఉ॥ కూరిమిఁ జేరి నారి యిటు కోరెనుగా యని చోరశాస్త్రపున్

నేరుపు మీఱ నేను ధృతినిన్ సృపుగేహము సొచ్చి చాతురీన్

వారలఁ గన్నుఁ బ్రామి విలువల్ గలయానగ లిన్ని తెచ్చితిం

బో ! రమణీలలామ కిటు పోలునె నన్ వెలిసేయ నీగతిన్ ! 98

ఉ॥ మానిని కుల్కుపల్కులు చమత్కృతియున్ గణనీయకాశలం

బే నివి కాంచి చొక్కి మది యించుక నిల్వక ముందువెన్నెలన్

గానక చెప్పివెచితిని, కాంతయు నెచ్చెలు లిడ్డ యొత్తిడిన్

దాను వచించియుండు, నయినన్ మనపుట్టి మునింగె నీగతిఁ 99

ఉ॥ నీటను నూ నెబ్బొవలె నిస్తులరీతిని వ్యాప్తి నొంది యా

మాటలు కోట దాటి నృపమాళి చెవిం బడ, సల్ల నుల్లుచున్

వాటపుధాటి సూటి సరపాలకుఁ డాళ్లు నొసంగె నఁ వడిన్

బాటవ మొప్ప బద్ధుని నొనర్చుచుఁ దేరఁగ భృత్యపాళికి 100

ఉ॥ ఏ దమయౌద్ధ దాచినవి యిర్వదివందలరూప్యముల్ తమిన్
వే దయసేయ నెట్లా తెలివి బురి వెల్పడి పాటిపోదు, భా
గ్యోదయ ! ధారణిక్ బ్రతుకె యుండిన సాఖ్యము లుండు, లేనిచో
నేదొగతిక్ మనక్ దగు, నిక కేటికి వంతల నిందుఁ గుందుఁటల్!”

ఆ॥ సాధ్వసంబు మీఱ సంనర్థనుం డిటు
పలుకుచుండ వింతఁబడుచు వినుచుఁ
జాలఁ గుపితదృష్టి సత్యావధాని వ
చించె నిన్లు కరుణ నెంచకుండ 102

క॥ “తులునపు ! విలువయుఁ జెడె నీ
వలనన్ వడి నాది కూడఁ, బలుకాకివి ! వి
ద్యలు నిన్నుఁ జేరి చెడఁ బా
ములు తాఁకినయట్టిపాలఁబోలెన్ లీలక్ 103

క॥ ఎవఁ డెఱుగును నీసొమ్ములు
భువి ద్వఱ్ఱారిద్ర్యసత్యమునుఁ దెలియనివాఁ
డెవఁ డిందు ? నీవు నాకు ధ
నవిరాళము లిచ్చు టన్న సవ్వరె యెవరుక్ ! 104

క॥ దృఢదృష్టవంతునకు ని
ద్ధర మేలును జీయవశమె ధాతకునైనన్ !
గరమును పరలెడి సిరులను
సరి దొరలక్ దోచికొంటి జడమతి పగుచున్ !” 105

క॥ అని గద్దించుచుఁ బలుకఁగఁ
గని నిస్పృహఁ జెంది యతఁడుఁ గ్రమ్మనఁ సని వీ
ధిని బడి యదృశ్య మయ్యెను
గనువారలు చిత్ర మొండఁగాఁ దుట్టితొనన్ 106

కం॥ 'క్షణ మాఁగ నాతనికి ర

క్షణ మాడక గలుగ దన్న ఘనభీతిని శి

క్షణమాత్ర ముండు నని తత్

క్షణ మాచిత్తంబు చెదరెఁ జన ని' మృనుచుక

107

ఆ॥ వడిగ నచొటు వీడి వాకిట జనములు

వేచి యున్నచోట వేగఁ జేరి

ముఖ్యము లగు పనుల ముందు కొందఱితొంద

రలనుఁ దీర్చి పిదప పృతిభ వలల

108

కం॥ క్షిప్త మగు క్షోకతతులను

స్పష్టముగా బోధఁజేసె జనముల కచటక

దుష్టయు నిష్టముఁ దనర వి

శిష్టత సత్సావధాని చీకటి వఱకుక

109

కం॥ సాయంసమయం బగుటయు

నాయన సాయాహ్నవిధుల కాలస్యం బౌ

చాయల భయపడి జన మపు

డాయిలు వీడ్కొంచు వెడలి రాదినమునకుక

110

గీ॥ ఇంతలోపల నాఇంటియెదుట నాఁగె

జోడుగుఱ్ఱాలశకటంబు సొంపు మీఱి

దానిలోపల నుండి యిద్దఱు సుగాత్రు

లరిగి వానికి నతిఁ జేసి రతులభక్తి

111

గీ॥ మహిళమధ్య మెన్న మహి 'శ'మధ్య మెంతొ

చక్షురానందదాయి యాఁజన్నదోయి

ఘనసువర్ణకేయంబును ఘనసువర్ణ

కేయ మగు లేమకాయమ్ము కేవలమ్ము

112

మ॥ కలసౌందర్యసమస్త మేక మయి యాకంజాక్షి యామాదిరిన్
గళలక్ జమ్మెడి దర్శనీయవిమలాకారానకున్ దోడు ని
స్తులహా కాంచనభూషణాలి వెలదుస్తుల్ తీవియుం బొల్చి ద్ర
ష్టల దిగ్బాగ్రితులఁ జేయుచున్న దగు చంచద్రూప యాబాలికన్

క॥ మీలను బోలువిపులనే
త్రాలున్ జంద్రసఖముఖంబు భ్రాజితరూపం
శాలావణ్యప్రభయును
గాలాహిని బోలువేణి గాత్రెడిబాలన్ 114

క॥ సర్వాంగరమ్యతలును సు
పర్వాంగన మించు చున్న బాలామణి నా
ప ర్శ్వందుముఖకి సేవల
నిర్వర్తించెడి నెలంత నెమ్మినిఁ గనుచున్ 115

క॥ దీవనలిడి యూవిబుదుడు
వేవేగము వేశ్మమున వివిక్తపు గదికిన్
రావించి గారవంబున
నా వెలందులఁ గూరుచుండ నాహ్లాపించెన్ 116

మ॥ దిననాథుండు తలంగుపద్మమటు మూర్తీ భావముం బొందియుం
డిన సంతాపరసాధిదేవత యనన్ జెన్నొందుచున్నట్టి యా
యెన లేనట్టి గుణస్వరూపఖనిఁ దా నీక్షించి సత్యావదా
ని నిజప్రేమ మృదూక్తి నామెమనమున్ దేర్పంగ యత్నించుచున్

ఉ॥ “నీమధురోక్తి నీతెలివి నిస్తులరూపకభాషిత స్తినన్
యామిని! నీదుజీవిత మనంతసుఖంబుదివీచిడోలయై
మే మొనరించినట్టికృపి మే లగు సత్ఫలమై యెసంగ కి
ట్లీమహితవ్యధన్ బడుట దెంతయు అంపపుకోత మాన ౩౯” 118

శా|| ఆ సంవర్ధనుబాహ్యరూపమును విద్యన్ దిత్తశాసీకమౌ
హాసంబున్ గని మోసమందుట నమూల్యబైన నీజీవితం
బాసర్పాస్యము వాతఁ గూలుచు సవార్యం బుగ్రముఁ ఘోర మ
న్యాసాధ్యంబుచు నై నదుస్థితి నసహ్యం బౌటఁ, బద్మేక్షణా! 119

ఉ|| తావకభావిజీవితవిధాన మె టెట్లుగ మాటునో, జపం
బే విధిఁ జేసి యైన నిపు డింత పెనంగెడిచిక్కుఁ ద్రోవఁగా
నావలనఁ బొసంగునొ, కనన్ ననుఁ దావకమాతకోరుటన్
రావలె నిట్టివేళ నని రా నొనరించితి నిన్నుఁ, బైదలీ! 120

మ|| పరస్కాదుల నొంచు టందుఁ దనదావర్గంబుదార్థ్యంబుగా
వరలంజేయఁ బ్రయుక్తియున్ నను సంవర్తిండు చొక్కొక్కటన్
సరిగా నింటికి రామి మీజనకుఁ, డీచాయన్ బనుల్ పోవు సం
చురుతాపంబున నీదుత్తియని, యెట్లో పోవ నన్ గోరెడిన్

క|| జతనముఁ గావించియు నీ
పతనము రాకుండు నిన్నుఁ జాలిగచెడి ది
ట్లతనము వీలుపడమి నీ
రతనముఁ బోలెడిచరిత్ర రమణఁ దలంగెన్ 122

నీ|| విఘ్నేశకాలమై వెలయుఁ బ్రాతఃకాల
మాదిపంచమభాగ మహాహ్ను నందు
కౌమారకాలమై క్రాంతి సంగవకాల
మలరు రెండవ పంచమాంశ మందు
వైష్ణవకాలమై పరిగగు మధ్యాహ్నంబు
సల తృతీయపుఁ బంచమాంశ మందు
పైతృతకాల మివ్వగ నపరాహ్ణంబు
చాతుర్థపంచమాంశ మహా మందు

దేవతాకాల మహాంతదిన్యకాల
మదియెదేవీసహార్చన కర్త మగుట
నిట్టివేళ నిన్ ర మ్మంటి న్నెట్టు లైన
సాయమును జేయదేవీవిశాలకరుణ 123

కం॥ దేవీపూజను మొద లిడి
కావించెద నిప్పు జేను, గడవఱకును నీ
వీవేళ యుండు టర్కం
బీ వెలదికి వలయునేని నేగంగవచ్చున్ 124

అ॥వె॥ రెండు మూడు గడియ లుండహాసియుండు
నరిగి పనులు తీతినంత వచ్చి
కలసిపోవ నగును కా కల్లు పనిలేక
యన్న నామెకూడ నుండవచ్చు 125

కం॥ అంకిలి సెప్పక మది గల
యంకిలి మాయంగ దేవి నర్పించిన నీ
యంకిలిఁ బాసెదు వడి నో
పంకజముఖ ! కూరుచుండు భక్తి దలిర్పన్ 126

శా॥ ఏ దేవీకరుణాకటాక్షములచే నీబ్రహ్మరుద్రాదు లెం
తే దక్షత్వమునన్ స్వకర్మముల హాయిన్ వర్తిలన్ నేర్తురో
యాదివ్యామల భవ్యరూపరుచిరం బాద్యప్తి నీక్షించి నీ
దాదైన్యమును గాపురగాక, ద్విరదోద్యుక్తామినీ! యామినీ !

కం॥ ఇటు పలికి పుడమివేలుపు
స్ఫుట మగునుంత్రాభి మిగులఁ జొక్కపు తీవిన్
బటులీలఁ జదివి మొదలిడె
నటు పిమ్మట దేవిపూజ నార్ఘ్యటముగన్ 128

కం|| దివ్య మగుల్లోకరాజని

శ్రావ్యముగాఁ జదివి పూజ సలిపి జపమునన్

భవ్యగతిఁ నిలిచి తడవున్

గవ్యక్షీరము నివేదనముఁ చేసి పారిన్

129

కం|| ఒకగడియ యయినతటిఁ బ్ర

క్కరుఁ దిరుగుచుఁ గాంత నొంటిగాఁ గని తా నిం

చుక దేవీకరుణాసూ

చకముగఁ జని కుంకుమప్రసాదంబులతోన్

130

శా|| పూజాకుంకుమ బొట్టువెట్టుచుఁ గరంబున్ లాగి హస్తంబునన్

దా జాటన్ విడుచున్ బ్రసాదమును, లోనన్ గైకొనం బల్చి యెం

తె జాలిం బడుచున్ సుగాత్రిగత్తికై, యేణాక్షి యంసంబుపై

నోజన్ దట్టచు భీతి వద్దనుచు శైరోత్సాహముల్ గూర్చుచున్

శా|| “శ్రీదేవీకరుణాకటాక్షముల నీ చిక్కుల్ వడిన్ వీడి తేఁ

డే దాక్షిణ్యము మీఱ నీవతినిఁ దా నీక్షించునట్లున్ నినున్

భూదేవుండునుఁ బ్రేమఁ గాంచఁగ జపంబున్ బ్రజ్ఞఁ గావింపగా

నే దీక్షన్ వహియింతు, దేవియును నిట్లు పల్కెనాయాత్మలోన్

మ|| అని యాకోమలివీపుపై నిమిరి పేమాస్వీతుఁడుంబోలె, గ

ప్రనికాయం బిట్లు నీకు రాదగునె, బిడ్డా !’ యంచు నాబాలవైఁ

దనహస్తంబును వైచి దగ్గటకు దద్దం జేర్చి, ‘నా ప్రజ్ఞ చే

తను గాపాడెద నిన్న’ టంచుఁ డమి వక్త్రం బెత్తి ముద్దాడఁబోన్

కం|| అదరున బెదరుచు సుదతియుఁ

బదములు తడఁబడఁగఁ బెదవి వణకఁ గనులఁ గెం

పు దనర మేనుఁ జెమర్పఁగ

నొదుఁగుచు నోషికను వీడి యూరక కనినన్.

134

శా|| “నీనైజం బయినట్టిమంకుతనమే నీ విందునన్ దేక నా
యానన్ నిల్చెడిచో సదా ముదము సాహ్మా నీకు, లేమన్నచో
నీనెచ్చం బిక నేరికిం గలుగ, దో నీరేజపత్రేక్షణా!
పోనీబోకుము కాల” మంచు వడి నబ్బోటిర్ గడున్ బట్టబోన్

కం|| విడివడి తడబడి దడఁ గొని
గడగడ నొడలెల్ల వడఁకఁ గడుఁజిడిముడితో
నెడఁదఁగల బెడద కినుమడి
నడచెడి చెడుగొడవ కడలి నడుమఁ దెగడుచున్ 136

కం|| “నాస్థితియును నీ స్థితియును
నీస్థితి నాస్థను వహింప నేస్థితి నీ కా
నాస్థితి నీ హృదయఁబున
సుసీరముగ నెఱిగికొనియె చొచ్చితవె యిటులే ? ” 137

కం|| అని చుటచుటఁ గనుగొను యా
మిసఁ గని విబుధవరుఁడు స్మేగాననుఁడై
‘ననుఁ గూర్చి యేమి పలికిఁచు
జనముల సమ్మింపలేవు చలఁపఁతి ననుచున్’ 138

ద్వి|| ఇవ్విధి నవ్వుచు నవ్విప్పుడనఁగ । నన్వరవర్ణిని యిన్వగం బలికె

కం|| “మతి నిర్మలగతి నుంచుట
యితరులకున్ మేలుసేయు తెంచఁ గ నెడిచో
నితరులకఁగఁతు నీకే
హితశాంతిసుఖప్రదంబు, హేలం గనుమా ! 140

శా|| కావింపంబడు శార్యరాజి నితరుల్ కన్గొంట లే దంచు లో
భావం బొందుటె మార్గ్య, మీవు కనినన్ బ్రాలూకలినం గూడఁ ద
ద్భావంబుల్ పనులున్ వెలింబడు తొలిన్ వ్యాప్తంబులై లీల నెం
తే వృద్ధి నినుఁ దత్ఫలంబుఁ గనఁగా నేచున్ సమర్థంబులై

కం॥ దుర్భావము నెమ్మదిఁ బా

దుర్భావము గనుటవలన దోష మ్మెప్పుడు

దుర్భావచక్రవర్తి!

నిర్భరముగ నీకుఁగాదె నిజ మెంచెడిచోన్!

142

చం॥ పెదవిని దాటుమాట పృథివిన్ వడి దాటు నటంట యంత్ర మిం

పొదవగఁ జాటుఁ గ్రమ్మఁ దదు స్తులఁ బల్కుచు, నట్టిరీతి నే

మదిఁ గలయోజనల్ తెలుపుచూన్యులఁ బట్టి యెటుంగ నామదిన్

బొదలుతలంపులున్ జననముగ గనునంత నె వృద్ధి దాటుటల్

చం॥ ధన్యులతిరంగముల్ వలెనె భావతిరంగములున్ జనించునం

తనె జగ మ్మొ వ్యాప్త మయి తత్ఫల మొందగఁజేయు నీ వెఱిం

గినఁ గనకున్న, నేపరునికిఁ దెలియంబడ దంచ నెంచ కా

త్మను ఖలవృత్తిహృస్యముగ మార్పుము, పుణ్యజనాగ్రగణ్యుఁడా!

క॥ నీ విద్యాపటిమంబుల

నీవెల్లల మోసగించుటె శిక్యం బె

నీవిద్యల నీ కొనఁగి

మావిశ్నేశుని మొఱంగు తెల్లు తిరింబొ ?

145

మ॥ ఎలమి సర్వగఁసచ్చిదు త్తమవిశ్మయకాత్మ యా తా దద

న్యులకున్ జేసెడి కీడుమే ల్లతఁడె పొందున్, దాను బ్రత్యేకత

నిలఁగాలేదు నరుండు సుతయున, నన్నింటిన్ బ్రపంచంబు నం

దలి సంబంధము లంట, నీ కొఱకె నీదౌష్ట్యంబు వీడన్ వలెన్

చం॥ అనఁగఁ గురంగిపైని బడు నట్టిపులింబలె జూచుచుండఁ గ్ర

క్కున జలజాక్షి పై బడుచు గుయ్యడకుండగ నోటగుడ్డలన్

జొనువుచు గాలుసేతులను సూటిగఁ గట్టి యతండు మూల నుం

డినగది దాచి, యెంతయు వడిన్ బిలిపించెను భృత్యు నొక్కనిన్

కం॥ వేగమె శ్యామలమిత్తునిఁ

జేఁగా నాజ్ఞప్తిజేసి తెచ్చినపిదపన్

లోఁగొని యాతనిమనమును

లోఁగొనె రూప్యము లిడి త్రిటిలోఁ జదినుర్లన్

148

మ॥ అతిగూఢంబుగ వేగ మీనుదతిఁ బ్రాణాంతంబుఁ గావింపమిన్

మితిలేనట్టివ్యధాళి నేఁ బడుదు, దీనిన్ వేగఁ గొంపొమ్ము! స

మ్మతి నీలేమ నగల్ క్రమాన విభజింపంబోలు నీ వేనుఁ ద

ప్పితకున్ తెల్పుదు వీడు వీడి యెటా యార్తి బోయెనం చెట్టులో”

అ వ మ ర్శ ము,

శా॥ “అమ్మా! మాధురి! యిద్ది మంకుతనమో! యాత్యంతిక మ్మాసతీ

త్వమ్మో! ప్రేమయ్యో! నాదుకర్మమో! కథాభాగంబులం దే డ నే

నిమ్మాడ్కిన్ గనఁ, గూడగుడ్డయును లే కెన్నాళ్ళు నీ వుండు? బ్రా

ణమ్మే పోయిన వెన్నె నింక నిలఁ గానన్ సౌఖ్య మే ముండెడిని?

మ॥ బలవంతుల్ ధవవంతులన్ విమలరూపభాజు లుద్యోగవం

తుల సంఖ్యాకులు కోరినన్ వినక రంతుం జేసి నీ వ్హెల్తులో

యలసంవర్ధను నిచ్చగించుటకు లో హర్షంబె కా కిద్ది యీ

సిలువుం గూర్చి హరించు హేతు వని నాచిత్తంబునన్ దోఁచెనే ?

కం॥ సరిగా రెండదిసంబుల

వఱ కీ విటు మా పునెడలఁ బ్రాణమె పోవున్

ధర న్నాపై నిఁకఁ గనఁ గల

వరఫల మది యేదో తెలుపు, పంకజనయనా !

శా॥ ఆతం డొక్కదిసంబు కూడ మనగేహంబందు వేఁ డయ్యె సం

ప్రీతిన్ ! సూతన మయ్యెఁ బట్టణగతుల్! మే లేదో కీ జేదో త

చ్చేతంబున్ గనదయ్యె! లేని యెడలన్ జేకొన్నె యాశ్యామలున్

లాతుల్ లేరొకొ! పల్లెటూరిపశు వేలా నీకు! శాతోదరి! 143

కం॥ నెలయాలికి నొకమగఁడునుఁ

గలఁ గనుటకు నొక్కగతియుఁ గలుగుట వింటే!

వెలఁదులు నవ్వరె యెవరికిఁ

దెలియని జడుకొఱకు నిట్లు తిప్పలు వడుటన్!

154

మ॥ ధన మవ్వారిగ నుంటఁ గన్గొనుచు నేతత్వామలుం డెట్లొ యా
తని మ్రందించి ధనంబుఁ గై కొనియెనో! తన్మంత్రియింటన్ సుభో
జనముల్ చేయుచు నిన్నతండు విడెనో! చాలున్, మహామేయుఁడే
కొనఁగాఁ గల్గితి వెంచి యెంచి! తుల నీకుం గల్గునే యెచ్చటన్!

శా॥ విద్యారూపక శావిలాసతతులన్ విఖ్యాతఁగా జేయుచో

హృద్యాధంబుల నెల్లఁ గూర్చి నను సంప్రీతాత్మగాఁ జేయు దం

చుద్యస్తీలల నీకున్ విడితి నా కున్నట్టియైశ్వర్యమున్

బోద్దగ బొప్పగ నన్నుఁ గూర్చితి విటుల్ నూనంబుగా నల్వరన్

ఆ॥ వె॥ ఆటవెలఁ ముందుఁ దేగీతి తరల

చంపకోత్పలములు సాటి గాని

మధురమృదుసుగంధి మ పైభగామిని

వీవె యిటులు మృగ్గు తెంతవెంత!

157

మ॥ హృదుహాసంబున మెటినాయకమణుల్, కేరేగంటిదృష్టిన్ గళా
స్పదులున్, బొమ్మమొగిడ్పులన్ బంగత్తైశ్వర్యప్రభాశోభితుల్
పదవిన్యాసములన్ సమస్తజనులున్ బాదములన్ వ్రాల నౌ
మదిరాక్షీ! యిటు లేల నేలఁ బడె తెప్పు నీ ప్రభావోన్నతిన్!”

ఆ॥వె॥ బహువిధముల నిట్లు వాకొనుచున్న యా

వేశ్యమాత యెదుటఁ బృథివి మీఁద

మూర్తిఁ గొన్నయట్టిపూర్తి యార్తియె నాఁ బ

రుండ మాధురి కడురూఢి మెలచు

159

మ॥ నగ లందంబులు వీడి తిండి మొదలంటన్ వీడి జీర్ణస్థితి
మిగులఁ మాసిన చేలమున్ గఱుగఁదూఁ దీనంపుదృష్టాల మొ
ప్ప గవాక్షమ్మునె చూచుచున్న కృత మహావక్త్రానఁ, బ్రాణావశి
ష్టగతిన్ మహానమునన్ బరుండె నగజన్ స్వాతంబునన్ నిల్పుచున్

కం॥ 'మాధురి! మాధురి !' యనుచున్

వీధిని విశంబడుట వినుచు, విలు విడు ఖగమై

బాధలు మటుమాయము గా

మాధురి వడిఁ దలుపుఁ గెఱచి మాన్యునిఁ గనుచున్

161

చం॥ పదమాల వ్రాలి యశ్రుతతి వానిని తొలనముం బొసర్చి స
మ్ముదమున లోఁ దమం బెడలిపోవఁగ వానికర మ్ము రమ్ము నం
దదుముచు లోన నున్నగదియందునఁ జేర్చుచుఁ బ్రేమ సేమ మిం
పొదవఁగఁ బ్రచ్చఁజేసి మహితోన్నతి నాతనిపజ్జ నిల్చినన్ 162

శా॥ తా నీచోటును వీడి యున్నది మొదల్ తిత్పంకజాతాక్షి నుం
తే నిద్రాహృతిభూషణాదికము లే కిమ్మాడ్కి నేకాగ్రతన్
దా నేలం బడియుండుటల్ వినుచుఁ దద్దన్ దేర్చుచున్ స్నానముం
బానం బొపిదపన్ వచించెఁగద సర్పం బాసఁగోజాక్షికిన్ 163

శా॥ ఆసంపర్ధనుఁ డట్లు యామిని వివాహం బాడు టాలించి యొ
తే సంతోషముఁ జెందె మాధురి, ధరిత్రీంద్రాజ్ఞ నాలించుటన్
ద్రాసం బొందుచుఁ దద్విముక్తి నిడ నార్తతాగ్రహరీణుండె
నాన ర్జేశుఁడుఁ గూడఁ జాలఁ డని యత్యంతవ్యధాపూర్ణ, కాన్

గీ॥ మూసియున్నట్టితలుపులఁ ద్రోసికొనుచు

వేశ్యనూత యూషినఁ గూడ వేగ మలర

వచ్చి శ్యామలశాస్త్రీ సంపర్ధను నటఁ

గాంచి హర్షింప శ్యామలుఁ గాంచి యతఁడు

165

కం॥ “నే వచియింపఁగ శక్యమె
నావిషయం బీతఁ డొందిన శ్రమంబును, నే
నావిధి యామినిఁ గైకొన
నీనిపుండె కతము, కొనిన నేమి ధనంబున్ ! 166

కం॥ సత్యావధానికిని నా
కత్యంతము మైత్రిఁ గూర్చి యాతఁ డమాత్యున్
జాత్యభిమానవరిష్టు న
పత్యము నా కీయఁజేసె వాక్పాతురి చేసె ”

కం॥ అని యాతం డను చుండఁగ
గని శ్యామలునొడలి ప్పనిఁ గలదెబ్బల నా
వనజాక్షి ‘యవ్వి యేగతి
జరియించి’ వంచు నడిగె సరభసరీతిన్ 168

కం॥ అదరుచు బదులిడె నాతఁడు
నిమర దనయగుగున నుండి నేలకు రాత్రిన్
‘బెడరునఁ బడుటఁ దగిలె నని
యది విని సంగనగ్ధనుఁడు హసియించి యనెన్. 169

ఉ॥ “వ్యతిపహందు నా కితరశాస్త్రములంబలె బ్రజ్ఞ యుంటచే
నీతఁడు దెబ్బ లెల్లు వడె నిప్పుడు తెల్పఁగ నేర్తు, రాత్రియే
యీతఁడు నిగక గొందఱును నింతి నొకర్తుకఁ గొంచు‘బోవుచో
నీతని వారిఁ గొట్టి వనజేక్షణఁ గైకొని పోయి రెవ్వరో 170

కం॥ ‘కా దని యందువె, నెచ్చెలి, !
యేదియు నిందుల’ ” నటంచు నెంతయు మృదుహా
సాదుల నుచ్చిత నతఁ డన
వాదింపక శ్యామలుఁడు పలికెడి నిట్లుల్ 171

గీ॥ “ఇదివఱకె కాంచి యుంటి నే నెన్నోగఱుల

సీదుసర్వశాస్త్రప్రజ్ఞ నిశిత మనుచుఁ

పక్షరాజకీయాదులు ప్రబలుచోట్ల

నిట్టిభంగంబు లుండు, నిం దేమి వింత ?

172

గీ॥ ఆశయంబులు గొప్పవై యలగుఁ గాని

యాచరణమందుఁ గల్గుటే యరిది యెందుఁ

పక్షరాజకీయాదులు పరంగుచోట్ల

సాజ మిది. దీని మార్పంగ శక్య మగునె ?

173

మ॥ అధికారాదుల నొందు, టందు నిధికారాసీకముగ్ నిల్పుటం

దధికారాదుల నిర్వహించుటను, సాహాయ్యంబు గావించున

య్యధిమిత్రానికి మేలు చూపుటల, సస్యం నైవేద్యముల

విధిగా లోకుల నుంచు టందు, నెటు పుష్కలన్ నిల్చు సద్ధర్మముల్

కం॥ ఏతద్గీతుల సధిక్పతి

చేతులఁ గలవారె సేయఁ, జిత్రమే యధికా

రేతరవర్ణమువారల

చేతము లెన్నో యధర్మసేనుల మనుటల్ !

175

మ॥ అధికారేతరవర్ణమండలియ మేయ ప్రాభవోపేతు లి

వ్యధికిన్ నీసితిఁ దెచ్చి రాసచిన్నపై బీజాన, నాతని కా

విధివిశ్వాసము పెంచురీతులు బిగ్గ బెర్పొందె, నీ పై నదు

ష్పధ మవ్వారలయత్నమందు మిగులన్ సాయంబుగా నయ్యెడిన్

శా॥ ఈరీతి మనువారివర్తనమునం దె న్నెన్ని యర్థంబులొ

ధీరోదాత్తతతుల్ మణిగెడినో యార్జిన్ నిస్సహాయస్థిత

స్థూరప్రాభవు లొచు నెందఱు శతుభవ్యాధికారాదులన్

మీఱం గల్గి దురాగతాదుల ధరన్ వేధింతురో, లక్కయే!

మ॥ పరవర్గాళి నభూతకల్పనలచే వంపం బ్రయత్నించు నె
వ్వరు స్వల్పం బగుహేతువే దొరుక నుబ్బన్ జేయరే యెన్నమా
దిరులన్! వారును వీరు పోరుతఱినిన్ దెల్పిన్ దృతీయుండు మీ
టి రథంబెక్కెడి! ధర్మ మేడ నిక వర్గీయంపురాజ్యంబులో! 178

మ॥ ప్రజలన్ వీలయినట్టిరీతులుగఁ దద్వర్గోపయోగాదులం
దుఁ జరింపన్ జన వాడపట్లఁ బ్రజలందున్ బుట్టి పెంపొందు న
క్కజ మా నాశనకారణం బగుకుమార్తశ్రీణు లెన్నెన్నో య
య్యజుఁడేనిన్ వివరింపశక్యమొకొ! యేలా కల్లుశాంత్యున్నతుల్

క॥ నాయము నన్యాయము నని
యేయెడ నిది గౌరవంబు ని దిగౌరవమం
చీయిలఁదలంకు సోమరి
కే యున్నతికలుగ నేర్చు నేవిషయమునన్ ? 180

క॥ సరి ! యీసగాగముల కే
మి ! రయంబుగ రమ్ము ! నిన్ను మేకొని బంధి
ప రథసమున భటు లట నిలి
చిరి, నిన్ గొంపోన నేనుఁ జేరితి నిటకున్” 181

మ॥ అని యాశ్వామలుఁ డన్న, మాధురియు సత్యంతవ్యధాపూర్ణమై
‘ధన మెంతెంతలు గొంటి పేఱునుసియొన్నె నీవు! విశ్వాసమున్
గనఁగా వచ్చొకొ! నూఱురూక లివె వేఁ గైకొంచు నెల్లో బటా
ళినిఁ బోఁద్రోలు’ మటంచు రూప్యములఁ జెల్లింపంగ నవ్విప్రుఁడున్

ఆ॥ “ఒప్పుగించుకొఱకె యొక్కనూ ఆతీయంగ
నొప్పఁజెప్పి పంప నొక్కనూతే !
యేది కట్టెతరమే యించు కంత గ్రహించి
యర్హరీతి నేయు” మన్న నామె 183

మ॥ మఱియొ క్కేఁబది రూకలిచ్చుకొని యమ్మాన్యాత్మ యవ్వానిజే
చ్చెఱ నవ్వీధికే గొంచుఁబోయి భటగాణిన్ గాంచి యచ్చోటని
వ్వెరనుం బొందును మై నెసంగు నగలన్ వే యైదువేల్ రూకలన్
ధరఁ బెంపొందెడి వాని వారి కిడె నాత్రం బొప్ప లంచంబుగన్

క॥ ఏణనయన యెటులొ భట

శ్రేణిన్ శ్యామలు దయాద్వచిత్తులఁ జేయన్

బ్రాణేశ్వరునికిఁ బ్రాణ

త్రాణ మ్మిడ మాట నిచ్చి తరలిరి వారల్

185

శా॥ ఆసీమంతిని లోని కేగి సకలం బామూలచూడంబుగా

నాసంవర్ధనధీరు కర్ణముల వేయన్ నవ్వి యాతండు 'సం

త్రాసం బీగతి నొంద నేమి ఫల మొందం గల్లు? సవ్యార లిం

దే సంచారము నేయ కెల్లు నన నా నీచోరుఁ గొంపోవకే?'

మ॥ అని యామాఘరి గొన్నయూత్రమన్నకై యాతం డటన్ మందలిం

చి నయాపిమ్మట ధైర్యవాక్యముల చెచ్చిత్యంబు పొల్పొంద నా

మెను నుత్సాహినిగా నొనర్చి పురికిఁ మెల్లంగఁ దానేగి యం

దునఁ గొన్నింటిని ముఖ్యకార్యములఁ బొత్తుం జేసి రాఁ గోరినన్

శా॥ 'ఈవాతావరణమ్మునందుఁ బురిలో నేమూలకున్ సుంతయున్

బోవన్ భావ్యము కాదు, పోవ ససుపుల్ పోవున్, వడిన్ జాతురిన్

బోవన్ మేలు పురమ్ము దాఁటి' యని యంభోజాక్షి పల్కుంగ స

ద్భావం బొప్పంగ నాతిఁ డామెను ధృతిన్ భాసిల్లఁగాఁ జేయుచున్

మ॥ "అతిసంతృప్తికరంబుగాఁ బితృధనం బజ్జాక్షి కెం తుండినన్

బలిసంపాదన మంచుఁ గొంత ధనమో బంగారమో లేనిచో

సతి నూనత్వము నొందు నొక్కొక్కతెటిన్ సాధ్యంబు గాకున్న స

మ్మతి నొండన్ జనుఁగాక సాధ్య మయినం బాల్చేల నీరీతిగన్?'

క॥ కడు నిటు పడఁతుక యెడఁదం

జిడిముడి భావంబు రగులఁ జేయుటకొత్తకై

తడయక జడియక నేనే

కడఁగుచు యామినిని నిట్టిగతి నడపితిసూ !

190

కం॥ ఒకపని సాధించెడిపూ
నికమై నిటు లాసుగాత్రి నేనే యీదా
రికిఁ దెచ్చి యిటుల నడిపితి
వికలాత్మపు కాక వేచి విను తద్విధమున్ 191

కం॥ చింతలకు మదినిఁ దావిడు
చింతలు సంతలుఁగఁ బెంచి యెంచ కితర మా
చింతల మానుచు మాధవు
చింతల మను చుండు, మగుడఁ జేరుదు వడిగన్ 192

ఆ॥వె॥ ఎదురు పలుకఁబోక ఎదురు చూచుచు నుండు
మేను వచ్చుదనుక నిటనె ధృతిని
సుగుణనిలయ వేని చొక్కుమిశ్వరభక్తి
విజయ మొంది వత్తు వేగ మేను 193

శా॥ ఎన్నోరీతుల నచ్చఁబట్కి తన కేయిక్కుట్టు రానేర దం
చన్నారీమణి నమ్మజేయుచు సతిఁ డెచ్చోటికిఁ వచ్చుదాఁ
క స్నేచిం బగుకాతరత్వముఁ గనఁగా వచ్చటం చెన్నియే
నన్నెల్ తిన్నగ మిన్న వల్క్రి యతఁ డప్పట్లన్ బ్రయాణంబు కాన్

కం॥ ఎదురాడ నోడియును దర
మది నేమియుఁ దోచ కామె మాన మెనసి, తా
నెద నీశు నిలిపె వేడును
నదనున నానినికి సుఖజయాయువు లీయన్

చం॥ ఘనబలశక్తితోగ్రదశకంధర కంధరనీలదేహ దే
హనియమనాతిరిక్త విమలాత్మక యాత్మకధావిమోహితా
త్యనుపమధీర ధీరవిబుధా విబుధాధిపసేవ్యపాద పా
దనిహతిరక్తితోపలవిధప్రమదా ప్రమదాసురాంతకా! 196

సంవర్ధనము.

తృతీయ సముల్లాసము

కం॥ శ్రీమద్వివేకమృదుకటా
తామృతసంపాషితాఖిలాశితనికర
క్షేమా ! సీతాకామా !
ప్రేమాన్వితసుగుణధామ ! విబుధభామా !

1

సమాధానము

చం॥ మనసచివుండు ధీరమణి నూన్యకుమారికిఁ బెండ్లియేర్పాటుయు
జెనిమిటి ఘోర వోరమణి వీరకు బంధితుఁ డౌటయున్ నరేం
ద్రుని కతఁ డెంచుద్రోహమును రోయుచు రాజసభాసదుల్ రయం
బున నురిఁ దీయ నెన్నుటయు బుట్టె విచిత్రము గాఁగ వింతలోనె

కం॥ నిశ్చింత మున్న వాఁ డౌట !
నిశ్చయముగ సర్వశాస్త్రనిపుణుం డౌట ! తా
నాశ్చర్య మొప్ప సకలవి
పశ్చిష్టోకనుతిఁ గన్న వాఁ డౌట మిగుల్ !

3

కం॥ వింతల వింతగనింతలు
నింతటిలోఁ గాంతు మంచు నెంచితి మొక్కో !
యంతటి పండితమండనుఁ
డింత యకృత్యులు చేసి యిటు లౌ తేమో !

4

ఉ॥ శ్యామలశాస్త్రీవంటి ఖలు లాతనికిన్ హితులంట, యెప్పుడుకా
వేమటు నిందు నందుఁ గడుఁ బెద్దపనుల్ గలవాఁడు వోలె నే
యామము సంచరించునట, యంతటిపండితుఁ డైనవాని కి
శ్లేమిటికిక విధించె విధి యిందునియందలికందుమాదిరిన్ ! 5

ఆ॥ వె॥ ఉరికి ముందు దోషి కొక్క కొరికనిచ్చు
చుంటఁ గలదు కాదె యుర్వియందు !
నటులె యితని కీయ సధివునిసభలోనఁ
బలుకఁ గోరెనంట పావుగంట 6

ఆ॥ వె॥ అమరుకంబువోలి యమరంబునుం బోలి
యిధికావ్య మిద్దియే నతండు
మృతికి ముందుఁ బలుక మతిఁ బూనెనో ! కాక
సచివుసాయమునకు సమయ మిడెనో ! 7

చ॥ సకలం బైన ప్రజావళికి నిలిచి జన్మంతుండు రా నున్న యె
న్నికలం గూర్చి ప్రబోధముక సలుపఁగా నేఁ డెల్లు నేర్పాటెయై
ప్రకటింపంబడి యుంట నాసభనె సంభాషింప నాజ్ఞ ప్తి వా
నికి నీయంబడి యుండు నాతఁ డనుదానిన్ వాని వీక్షింపఁగన్ 8

మ॥ ఇటు లొక్కొక్కరితో నొక శ్లను, చటన్ పేలాగతిక మర్త్యుల
చ్చట వా రెల్లరు గుంపులై సభను గాంచు బోయి, రానాఁడుకా
కటు లేనాఁడును లక్షలాది యటు మర్త్యశ్రేణు వింపొంద కుం
డుట నాశ్చర్యముఁ బొంది రెల్లరును బిట్టుక దత్సభావ్యాప్తికిక 9

మ॥ ఆలసఁవర్ధను సైన్యమందలిజనం బాడాడ సామాన్యమ
ర్త్యులలీలక జరియించుచున్ సభను మార్పున్ బొందు వేమాల ని
స్టులసంఖ్యాకులు చేరియుండుట నటన్ సొంపున్ వహించెన్ సభా
స్థల, మీసంగతి నే రెఱుంగమిని నాశ్చర్యంబు పెంపొందెడిన్ 10

గీ॥ వివిధ వర్ణైశ్చ సూచక విజయకేత

నమ్ము సమ్మోద మిడుచు నున్నతుల వెలయ

మహితదూరశ్రీవణయంత్రసహిత మగుచుఁ

బటువిశాలత మించె సభాస్థలంబు

11

గీ॥ బహువిధసువర్ణ తోరణపంక్తి యనఁటి

కంబములు, నంద మగుమేలుక్క, సుజన

గణ్యమై యొప్పు భూర్యలంకార తతులు

మీఁత సభఁజేరి కనువారు కేరి పొగడ

12

మ॥ చివురాకుంగమియున్ బ్రసూనములు వాసిన్ బొల్పులేఁగొమ్మలు

ద్దవిడిన్ రమ్యతఁ దావు లెల్లెడల వ్యాప్తంబౌ నటుల్ చేసి, ని

ల్వ, విచిత్రం బగు సౌలభంజికలు జీవచ్ఛిత్రముల్ వోలి మ

ర్త్యవితానమ్ములపై సుగంధజల ముద్యల్లిలమై జల్లెడిన్

13

గీ॥ కాంతిమంతంబును ఘనంబుఁ గాచమయము

గడు నమూల్యములౌ ననేకవిధము లగు

వర్ణములఁ జిమ్ముచున్న రూపములు వేరైఁ

బందిరిని నిందు నందుఁ జూపఱులు బ్రమయ

14

గీ॥ వివిధవర్ణనాయకులవి, విశ్శృణులవి,

విజయగాధావళిస్ఫుర్తిఁ బెంచున నియుఁ

జిత్రచిత్రంబు లందందుఁ జెలఁగి జనుల

నిస్తులానందలహరినిన్ దేల్చె మిగుల

15

క॥ ఘనమోద మెసఁగ నెల్లరు

జనములు నాసభను జేరి సమత వినంగాఁ

గనఁగనుఁ దగు నేర్పాటులు

దనరింపఁగఁబడియె నచటఁ దత్తజ్ఞులు మెచ్చన్

16

మ॥ జయరావమ్ములు మెన్నుముట్ట నమితోత్సాహప్రమోదంబులున్
నయమొప్ప గవిగాయకుల్ పొగడ నానందంబు దీపింప నా
శయముల్ ధీరులు బిగ్గ వల్క నటకున్ సర్వసహకాంతుఁ డెం
తయు శీవీన్ బరివారయుక్తుఁ డగుచున్ నల్వొప్ప నేఁతెంచినన్

క॥ రాకాశశిగాకకు నీ

రాకర మేకరణిఁ గెరలు నాకరణిని మో

దాకర మగు నాసభ ఘో

షాకలితం బగుచుఁ గెరలె నాసమయమునన్

18

మ॥ నవభావోదయకారియై కువలయానందంబు నొందించు రా
జువలెన్ దానును మిత్రమిత్రుడయి సత్ స్తోమప్రయుక్తుడునున్
గవిసంప్రీతుఁడు మర్త్యహృత్ కువలయానందప్రదుండున్ దిదృ
క్షువినోదుండును హైమమండు నయి రాజున్ బొల్పెడిన్ దత్తభస్

శా॥ ధీరుల్ ముఖ్యులు నాయకుల్ మొదట దీప్తిన్ గొన్ని యంశంబులన్
స్థానప్రాభవు లొచ్చు బల్కుపిదపన్ సంవర్ధనం డా సభన్
గోరెన్ బల్కుగ సృష్టకాల మురికిన్ బూర్వంబునా విండు న
వీరగ్రామణి వేగ మాపని సమాప్తి జేయఁగాఁ బంచుచున్ 10

క॥ 'పశ్చాత్తాపము నిచట వి

పశ్చిష్టోకమునఁ దెలియఁబడుచుచు బిదపన్

నిశ్చింత మ సువు వీడఁగ

దుశ్చరితుఁడు తలఁచె ననుచు దోచెడి ననియెన్'

21

శా॥ ధీరాకారుని మారసుందరుని దక్షేజోవిరాజగ్గున్

వీరాగ్రేసరుఁ బండితున్ ఘనకళావిస్సారు సంవర్ధనున్

స్మేరాస్యన్ గని యట్టిభవ్యునికి తన్నీచత్వమాన్ బూనగా

నేరీతిన్ విధి కూర్చెనో యనుచు వా రెంతేని చింతింపఁగన్ 22

మ॥ ఘను సంవర్ధను సద్యశోధను మహాకార్యంబునం దెచ్చి భృ
త్యనికాయంబు సభాస్థలమ్మునకు మధ్యంబందు నిల్వంగఁ బె
ట్టిన, నాతేడును వానిరమ్యతనుఁ గుంతిభూతచేతంబునుం
గని వింతం గొని పల్కుఁ గోరునది పల్కుగ బంపఁగా నాతేడున్

మ॥ “ఇల నేధార్మికుకార్యమందు ఘనయోగీంద్రాభి దుస్సాధ స
ద్బల మేపొందఁగ వట్టి మర్కట, శిలా, వ, హ్వయంబు, జం, త్వభగా
దులు సైతంబు నిజాన్యసద్గుణతతిఁ దూర్ణంబుగా సాయమై
గెలువంజేసెనా ! యట్టిరాఘవుని భక్తిన్ గొల్తు మచ్చక్తిఁ”

క॥ పార్థిచి రాము నిటులు స
మర్థతమై సభను తేని మంత్రి నితరులన్
సార్థకముగఁ జూచుచు సం
వర్ధనుఁ డీరీతి నచటఁ బలుకఁగఁ దొడఁగెన్

మ॥ “తనదోషంబునుఁ దా నె కాంచ శివుడే, త్ప్రోష మన్మప్రజల్
గనఁగాఁజేయఁగఁ గాంచుచోఘను, డటుల్ గాంచంగఁజేయఁగఁగూ
డ నిజాహంకృతి నన్యులన్ వెతలవెల్లం జూడ నీచుం డగున్
దన దా దోషఫలంబు నన్యులనుఁ గానంజేయువా డెవ్వఁడో !

ఉ॥ ఉన్నది యున్నరీతిఁ గలయు త్తిమవాక్యములొనిసత్యమే
యెన్నిక నెన్నికొంచు నటు లెవ్వరు పల్కిన నల్క నుల్క కీ
తెన్నున నిస్తులాశయమతిఁ నిలఁగల్గిన ధీగు లున్నచో
మన్నతు లామహామహునిమంజుపదద్వయుకిఁ గడుంగడున్ 27

శా॥ మీయాజ్ఞప్తిని మీపురంబున నె మీమీమధ్యమంబందు మీ
రేయేదానినిఁ జూపఁ గోరి రవియే యిచ్చోటఁ జూపన్ మహా
మేయుం డైనమదీయనేత నను నెమ్మిం బంప నేఁ బూనితిన్
వ్రాయంగాఁబడువానిఁ జూపమిని నే బద్ధుండ శిక్షార్హుడన్ 28

శా|| నా కీయంబడిసిట్టిస్వల్పసమయానన్ బూర్తిగాఁ దెల్పుదున్
గా కాలో నను నాఁపఁ జూచుటయుఁ బూనన్ రాని యుద్వేగమున్
జీకాకున్ గనుచుంటయున్ దగదు నేఁ జెప్పంగన్తి యున్న దా
దాఁకన్, బూర్తిగఁ దేల్చుపిచ్చుటనుఁ ద్వద్భావాళిఁ దెల్పం దగున్

కం|| మామంత్రిసమాధానం

బే మని యిడునో కసంగ నెంతయుఁ దమితో
నో, మతిభంగపలుపనో,
యీమాదిరిప్రశ్న లడిగి రెంతయు వింతన్ !

30

ఉ|| 'లంజలలో సతిన్, గృహిణులం గననౌ ససతిన్, సజీవుఁ డ
య్యుం జని యున్నమర్త్యుని, ధనోన్నతుఁ డౌనిటువేద, పాండితీ
రంజనఁ గ్రాలు కించుపసరమ్ము, సభన్ బిరు దొందువేషి, గ
ద్దెఁ జరియించుగార్హము, దెల్పు మీ వెల్లఁ బొసంగుదేశమున్ !

కం|| న్నియుఁ బొసఁగిన దేశము

కన్నులఁజెదుటఁ చునకుఁ గనఁబడుచుఁ గడున్
మిన్నగఁ బ్రదర్శనం బిడు
చున్నది మనప్రక్క నిలిచి, యూహింప నగున్

32

చం|| తెలియదు లేదు గా దనక దేనినిఁ గూర్చి వచింపు మన్న ని
చ్చలును సమగ్ధతన్ దెలుపుశక్తి యుతుం డగుమీదుమంత్రికిన్
దెలియక యున్నై తత్సహితదేశ ? మొకంట నెటుంగ కుండినన్
దెలుపుడు నాకు! మీ కపుడు తెల్పుదు నేను సవిస్తరంబుగన్'

కం|| అని యిటు మీ రడిగిన యీ

ఘన మగు ప్రశ్నాళి కొంతకఠినతరం బై
కనఁబడినఁ గొందఱకు ధర
వినుతుండు మామంత్రి కొక్కపెద్దవిషయమే ?

34

మ॥ బదు లీలేఖకు మామహాసచివుండే వాక్రువ్వ వాంఛించినా
రిది యే మంతవిశేషసంగతిగ వా రెంచంగ లేకుంటచే
నిది యెల్లెని ముగింపు బాలకుండ వా నీ వంచు నాతం డిటుల్
ముదలన్ జేయుటచే గడంగితిని నే బూర్ణంబుగా దీనికి 35

క॥ ఇక నే దెల్పుగఁ బూనెద
నొకఁ డొకఁడును మీర లడిగి యుండినవాని
బ్రకటనకు వినుచు వానిని
నొకఁ డొకఁడును వ్రాసి యొసఁగుఁ డొప్పినయట్టుల్ ” 36

క॥ నిశ్చేష్టత వా రెల్లరు
సాశ్వర్యమనస్కు తాచు నతినిశ్చల్లులై
నిశ్చింత మతఁడు పలుకువ
చశ్చయముల వినఁదొడఁగిరి సద్దు తొలఁగుచున్

శా॥ తా నాయూరనుఁ జేరియుంట మొద లేతత్కాలపర్యంత మెం
తే నీచత్వమహోన్నతుల్ పొసఁగఁ దా నెల్లెల్లు వర్తించె న
ద్దాసిన్ బూర్ణముగా సమస్తజను లాస్థన్ వింత నాలింప నెం
తే నే ర్పొప్ప వచించి యాపయి నతం డీరీతిగాఁ బల్కెడిన్ 38

అంజలలో సతి

క॥ “సామాన్యాభోజనయన
సామాన్యముగా మెలంగుజాడలు సకలం
బే మాన్యాత్ములు నెఱుంగఁ
తా మాన్యధనాపహరణతత్పర యనుచున్

క॥ సమ్మించు నెమ్మి నెల్లర
సమ్మను క్రమ్మఱు గరమ్మ సమ్మిననేనిన్
నెమ్మది యిడ, దటుకనఁబడ
దిమ్మహి నెమ్మదిగఁ గ్రమ్మ నెల్లరసామ్మిన్

క॥ రోవెలది రోసి చని, పో

రో, వెలదిటమైన తమసిరుల్ స్థలములు వో

రోవెలది రోయఁగా, ' నిసి

రో ! వెలదికిఁ గరుణలేదురో!' యనుచు విటుల్

41

ఆ॥ వె॥ గోడ్పెని వేసికొన్ననున్నమ మైన

వెలవెలంది కిడినవిత్త పైన

మరల వచ్చునంట నురివడి బ్రదుకుట

య్యిఁ బడిననూది యబ్బుటె కద !

శా॥ ఏ నీమాధురి కిచ్చియున్నది లవం, బీకాంత నాకోస మెం

తేనిన్ విత్తము ధారపోసింది, యే నీలేమకు జెంగటన్

లే నెట్టెంతయు లంక నామహాజపోల్కిన్ ముక్తసౌఖ్యాళియా

నే నామంత్రసుతన్ గ్రహింప విని యెంతే మోదమే పొందెడిన్?

మ॥ ఇది యెల్ల గపటం బటం చయిన ముం దె స్తైన నాయొద్దఁదాఁ

బదివే లింతకు లాగనేర్తు నను దుర్భావంబుచే నైన న

మ్మదిరాక్షీమణి యిల్లు చేసె నని యేమాత్రంబు తద్రామనె

మ్మది నే నీకథనే నెఱుంగఁ గలయేమాన్యుండునుం బల్కునే ?

గీ॥ తాను వలచినదే రంభ తాను మునిగి

నదియె గంగ యటంచు బల్కుదురుగాదె !

నాపలుకు లిల్లు కలవా యన్యగతిఁ గలవా

ధీవిశాలురు కాంచినఁ దెలియ దొక్కొ !

45

మ॥ పతి సౌఖ్యంబె స్వకీయ మంచుఁ బట్టికై భాగ్యంబుఁ బ్రాణంబు స

మ్మతి నర్పించి నిజేశునందుఁ బరమాత్మన్ గాంచి మోదంబునన్

మత్తినైర్మల్య మొనర్చి సర్వజనసంభావ్యత్వముం బొందు నా

సతియే కాదె పతివ్రతామణి యశస్సౌభాగ్యమై పొల్చెడిన్ !

కం॥ పతిసేవైకప్రాణము

మతి నైర్మల్యము స్వధర్మమర్మజ్ఞత సం

పతమోదహృదయమును గల

సతి యేతుల మందు నైన సన్నతి కెక్కున్ !

47

కం॥ లంజలలో సతి యన నీ

కంజానన యనుచు బలుకఁగాఁజన దొక్కో

రంజన మొందెడువిధు లు

న్నం జేకొన కాశయమున సమ్మి నిలుచుటన్ !

గృహిణులం దసతి

మ॥ తన ప్రాణేశ్వరు ప్రాణమై వెలయునాత్మక బండ్లిమై యుంటచే

తను హిందూసతి సుంతయే నితరచింతన్ దన్ననఁకాంతు వీ

డ్కినఁగా నెంచుటయే ససహ్యహృది పైకొంటే దిరస్కారదృ

ష్టిని గొంటేని తటస్థమానె, పతియొ శిష్టుండుగా నుండుటన్ !

అ॥వె॥ ప్రాణనాథుఁ గాఁగ వలెతయుఁ బతికూడ

ప్రాణనాయకగఁ బరస్పరంబు

పలుకుకొనుచు నుంట బాహ్యహేతువు లెవ్వి

పాయఁ జేయఁగలవె వారిప్రేమ ?

ఉ॥ అతనియందుఁ గాంతఁ సతియందు నతిండును సర్వమూర్తినిన్

బ్రీతిని గాంచుటన్ గనరు భీతిని నైహిక మైన యెట్టి గా

భాతతి వచ్చినన్ రవియుఁ దత్ప్రభవీణిని జంద్రచంద్రికన్

భాతిని నేకమోదమున భాసిలుచుందు సదాశయంబులన్ 51

చం॥ ఉరుసుఖదాయకం బయినయొక్క యచేతన మందు భార్య న

వ్యరపతి కాంచఁ డెల్లఁడ బ్రభన్ దనమానవతన్ స్థిరంబుగా

ధర నెలకొల్పు సాయ మని తత్సతి నెంచెడి, నామె గూడ నీ

శ్వరునిగ నాధు నెంచి యతిసన్నతి యుగా భువనత్రయంబునన్

కం॥ సతులు సతీఘనలక్షణ

వత్తులై పురుషాళి పురుష వరసద్ధుణసం

యుత్తులై వృద్ధిని గనునెడఁ

బ్రతిలేని ముదబ్బిఁ దేలుఁ బ్రతిదేశంబున్

53

చం॥ ధనము, ఋణము, దోషమును, దానము, మాన, మగౌరవంబు, నా
స్థను, గృహలోపముల్, హృదయతాపము, గేహరహస్యముల్, సుమం
త్రనిచయమున్ బయల్పఱుపరామి యెఱింగి సతీ పతుల్ సతం
బును వెలయన్ నలెన్ బరులపోడిమి నోర్చి సమున్నతస్థితిన్ 54

మ॥ పతిసేవాదుల డాసి, యుక్తులను దెల్పున్ మంత్రినిన్, తుంఠిలో
క్షితి, విందీయఁగ మాత, రూపున రమన్, శృంగారవేశన్ లస
చ్చతురప్రాభవ రంధ్రఁ బోలుచుఁ బతిన్ సౌఖ్యంబులన్ దేల్చి త
త్పతిచే మన్నన లందుచుండుటకగా భాగ్యత్వ మింపొందెడిన్ ?

చం॥ ఇటు మన కుండ నెవ్వతె విశేష్యుఁ డాగ్రాము పోవుమాదిరిన్
దురుకునఁ దద్రహస్యతతి దద్గయుఁదా వెలిసేయు, నామెయే,
స్వల్పము గృహంబునం దసతి, పూర్విగఁ దత్పతిజీవితోన్నతిన్
బటుగతిఁ గూల్చుగా నలఁచి గాగుగ యోజనఁ జేసి చూడుఁడీ!

చం॥ తెలియక చేసెనో యిటులు తెల్పి నొసర్చెనొ యెట్టులైన నే
బలినడువ్కొత పట్టినది భాగ్య మదీయరహస్య మీగతిన్
వెలి నొసరించి యుంట, గృహణిఘనధర్మ మటంచుఁ బల్కుఁగాఁ
దలమగునొక్కొ యెప్పురికి? తద్దోలు మెత్తురె యిట్టిచేతకున్ ?

గీ॥ గృహిణులందున నీపని కేవలంబు

కానిపని గూట నియ్యది గర్వతంబు

సంశయము లేదు కాని యీ సమయమందు

నొక్కవిషయమ్ముఁ జెప్పట యెప్పు నిచట

58

కం|| ఈగతి నవసరమున కిటు

ప్రాగ్భ్యమునన్ వచింపవలసినను నిజం

బే గణించిన నిటు లను

టాగడ మాముక్కుపచ్చలాటనిపడుచున్

59

మ|| అదియే యీడునఁ బూరుషుండు అవమే నాత్మీయ మన్యంబునుం

మదిలో నారయ లేనివెంగలిగ నున్నన్, లేమ కీయాడునన్

బాగులు బాధ్యత లేన్నో, యామెకును సొంపుంబ్బసంపూర్ణము

మదసింహాపమధీరుఁ డ్రిప్పుఁగలసామర్థ్యంబు దీపించెడిన్, 60

చం|| అదియునుఁ గాక చౌర్యవిషయ మ్మిట్లు నేగమువ్యాప్తి నొంద ని

య్యదనను సాయ మయ్యెను మదాక్షను మద్భటగాఢి, దాననే

యిది యిటు ప్రాకి యిక్కరణి నింతలు పుటి చెలంగె గాని యీ

సుదతియె కాదు కేవలము సూటి కత మ్మిట నాయనశకున్ 61

ఉ|| పాపము ! దైవికంబుగ నవార్యముగా నొకదాన్నిపైని నొం

డీపగిడి బయిం బడుచు నెంతయునున్ గలఁగిచుచుంటుచే

నాపసికూన జీవితము సంతయు రోసి పశ్చిత్త మహాను శౌ

రీపదపద్మసన్నిధి నురిన్ గొనఁ బోచిరి మద్భటాపభుల్ 62

ఉ|| నిత్యమునామె వెన్నఁ గను నెమ్మి మెలంగు మదీయభృత్యుండు

సత్యవధానియింట భటసంజ్ఞ మెలంగుచు తొక్కఁ డైన మ

ద్భృత్యుండునింక గొందఱునుఁదీనముగాఁబడమోఁదిశ్యామలు

భీత్యనుకంపితాత్మ యగుబేలనుఁ బోచిరి నాటిగాఢిరి 63

ఉ|| కాయముగాయ మొందఁ దలకాయయుఁ గాయలుఁగాయ శ్యామలుం

డాయతభీతిఁ బటన, యామినిఁ బొలునియింట నుండి వే

హాయ మొనర్పఁ గొంగుఁ జనుమత్తుల నెల్లరిఁ బట్టి బిట్ట బా

హాయతశక్తిఁ గోరి మదాక్ష మెలంగితిమద్భటాపభుల్. 64

గీ॥ ఆభటులె చెలిక తైల నామె కిచ్చి

జరుగుకథ నెల్ల నామెకు నెఱకబఱచి

యతులదయఁ బేర్చి తేప్పుచు నలరఁజేసి

రొకగృహంబునఁ జేర్చి యత్తున్నమగతి.

65

మ॥ అతిరమ్యోత్తిమహర్మ్యమందుఁ గన నొనాయామిసీరామ సం

తతఁగారిచరణంబుజాతయుగదత్తిస్సాంతసీమన్ సమం

చిత్రధీరోన్నతసన్నతామలలసచ్చీలాభిరామన్ మహా

చంద్రరప్రభవభవ్యధామ గతకస్తస్తామయా లేమనున్ ”

66

సజీవుఁడయ్యంజనియున్న మర్త్యుఁడు

చం॥ ఒకవిషయమ్ము చెప్పతఱి నొక్కవిధమ్మునవర్త మొందుచున్

బుకటితలీల చూఁతెడినభాగ్యలహందలి మంత్రీవక్త్ర మ

య్యుండుఁ డెల్ల కాంచుచు ననంతముగా వచియింపఁ జొచ్చెద

త్పికలము వారు నిస్సలితసంభ్రమమోదములన్ గనుంగొనన్ 67

చం॥ “సరి మనమంత్రీ గీరమణిచంద్రిండు కేలఁ బవళ్ళ రాజకా

గ్యరగనలందు ముగ్గుచు ననంతచుత్తి మనుచుంటె కాని తా

నరియునె స్వయగేహవిషయమ్ము రవంతయుఁ? గాంచి యున్నచో

వరలునె యంతరింతలుగఁ బుణ్యమందు గృహంబులోపలన్? 68

చం॥ తనతనయావివాహవిధిఁ దప్పక తాను మనంబుఁ దిగిప్పి యూ

తనఁ బడి నమ్మకమ్ము గలతెదో యెల్ల విషయంబు మోపి తి

గ్గనులు వచించువానిని బ్రగాఢత నమ్మి వివాహ మెల్ల యి

చ్చున నొనరించి కృష్ణాటగఁ బోయి తగున్మనె రాజకార్యముల్

చం॥ తనదుహితృవ్యధానుఖవిధమ్ముల మాన్పుల, శత్రుత్రుల్లు తా

తనదు పాతాళద్రోహము చుఁధావిధిఁ గాంచుమి నేతిదుగ్గించిం

తన దుహినమ్ము సేతున విధమ్మున మెం డయిపోవ మంత్రీ యూ

తనఁ దుహినాంశుమాళి విశేష స్మగ్ధురీతిని డెల్ప నేర్చునే. 70

ఉ॥ అల్లు నిచార్యకార్యవిషయమ్ము చెవిం బడ. నల్లుసేయునే
యల్లుఁ డటంచు నుంత మది నారసి, దుస్థితి గాంచి, పెల్లునం
ధిల్లడిముఖ్యకార్యములఁ దీర్చి, కరమ్మునుఁ బోవఁ గట్టమై
తల్లడ మొంది, యెంతయును దత్సచివాగ్రిణి తెల్లఁబోయెడిన్

ఆ॥వె॥ ఇమ్ము దప్పి వచ్చి యిమ్ము దప్పు ఘటిల్ల
వెనుబడంగ నేల వెనుబడంగ
సో యనుచు ధృతిని నితరకార్యములందు
మనుచుస్థితిగతులనుఁ గనుఁగ నుండె

72

ఉ॥ ఆతఁడు పాటునొందుతఁజేకై కనుచుండునరాయతివర్గ మొ
తో తమి నల్లి పేర్చి యిడుఘృహము భేదముసేయ లేక తా
నాతత 'భక్తి' జేరి వినయమ్మునఁ బొర్లన జేసెనంట భూ
నేతను భూరినత్కృపఁ గణించుచుఁ బోవఁగ నల్లు నిచ్చి యెడిన్ 73

ఉ॥ యామిని యామినీ సమయమందాస సత్యవధానిగీమునన్
గోమునఁ జేరుటల్ ద్విజుఁడు కోమలిభంగము సొచ్చుభంగినిన్
వామను వామమాగ్ధమునఁ బ్రాణముఁ దీయగఁ బంచు టిప్పు డా
లేమవితాకు లేమయిన లీల నెలుంగునె మంత్రియిప్పుడున్? 74

శా॥ ఈమీ ధీ రమణుండు ధీరమణిమీ రేరితి గావిందురొ
యామాడ్కిన్ వినుఁ గాని ముఖ్యతరకార్యాన క్షణమై పోలుఁ దా
నేమాత్రంబునుఁ బూర్వమందు వినెనే? యెన్నోప్రయత్నాలయం
దామిత్రాసతి సల్పుచున్నఁ గ నెనే యామంత్రిసాయం ఒటన్ 75

చం॥ తనసుతి భావిడివితవిధంబు నెలుంగఁగ దాసితోడఁ వి
ప్రనిదరి కేగి యుండి గృహమున్ మఱి చేరమి, నామె యప్పుడే
చ నెననియూతఁడుటయును, జాననుఁగానఁగదానుబూనువం
తను నెరిగించె మిత్ర యయినన్ సచివ్రం డిటఁజి క్కె నీగతిన్

కం॥ అట నాదాసియు మిత్రాకు

నటు లాయామినిని వారియావాసమునం

దటు లొంటరి వీడ్కొని వ

చ్చుటఁ దెల్పుదు జనులనిండ సుడివడుభీతిన్

77

ఉ॥ ఇంతకు నింత యేకమతి నెంతయు వంతల వింత నందు చే

మంత యెదుర్కొనం గలిగెనాసచివాగ్రిణి శత్రుతంత్ర మీ

చింతను వీడి, ? దీని గను చింతను దానిని వీడి యెట్లు లే

జెంతను దా నిరాశఁ గడుఁ జెందుటె కాని నిజమ్ము పల్కుచోన్ !

మ॥ ఆధికారంబుల నూనఁ బోవుతటి నేనూదర్శమున్ పల్కి ర

వ్విధి వర్తించినఁ గాల్గవైఁ బడి ప్రిజన్ వే గగ్గముఱం బిల్వరే

యధికారంబుల ముందుఁ బొందుతటి నేనూన్దంబునం బిల్చి ర

వ్విధి ? నెన్నంబడు టన్న నీచత బ్రజన్ వేధించి పార్థించుటే ?

మ॥ వశమే తెల్పఁగ, వీరు వర్గములఁ గూర్పం జెంప నుంపన్ నిరం

కుశితన్ దొల్లిట వారిలబ్ధి కయి చేకొన్నట్టిదుర్మార్గక

ర్మశరీరున్, తుది నెన్నికల తఱిని వారల పొందుకష్టాళి, బా

లిశమాన్దంబులు, ? ధర్మమే జయసుఖాళిన్ తేదె తద్భావికిన్ 80

మ॥ పడికొంపల్ కడుఁ గాలుచున్నతటి నార్పన్ బూని బావిన్ బదం

పడి త్రివ్వన్ జను మూఁగుభాతిఁ దొలి దుర్భావంబులన్ దీప్తిఁగో

ల్పడి, యేలా ప్రజ కంత నెన్నికలవేళన్ మేల్లఁ జూపింపఁగా !

నడుసుం గ్రొక్కఁగ నేని కౌల్లడుగ నేలా తెల్పి యేపొందుచోన్ !

ఆ॥వె॥ ఇంటిపనుల మాని అంటివ్యాప్యతి మాని

నిద్రఁ దిండి మాని నెలపు మాని

మానితయు ధనంబు మాని యెన్నికలందు

నలఁగ నేలఁ దొలుతఁ దెలివి గలుగ !

82

చం॥ తనదు కుటుంబసౌఖ్యధనధర్మము తెన్నికలన్ దలంగుచున్

మను టది త్యాగశీలమహిమం బగునో, నిరతాధికారలా

భనిచయన్పొద్దికైకొను నవార్యదురాశయె యానొ, కాంచుఁడ
య్యనుపమబాధ ధర్మవధమందుఁ గొనన్ జగ మెల్ల మెచ్చదే!

క॥ అందఱుమైత్రినిఁ బొందఁగ

నెం దెటు మాటాడ నెవ్వఁ డెటు లెంచునొ యం

చెందునుఁ బొందనిమందులు

నుందురు కొందఱిల వ్యర్థు లురుబాధ్యతలఁ !

84

చ॥ వలసినరీతి వర్తిలఁ బ్రభావమునేని ప్రయత్న మేని లే

కలసత మూఢతన్ జడత నన్యమనస్కృత నున్నయేనరున్

గలిగినఁ గూడ లేనిగతిగాఁ దనదేశమునున్ గుటుంబమున్

దలఁచు, నతండె సూ మృతుఁడు తప్పక జీవనమున్న ధారుణిఁ !

చ॥ కృప కలదేని దీనతనుఁ గ్రిందయి కుండెడిదీనపాళిపై

నపరిమితప్రియత్నమున నర్హ, సమర్థత లెల్ల నొందున

ట్టిపిది వారిఁ దేచ్చుట కడిదియు మే లగుఁ గాని ముందుగాఁ

జవలత గడ్డె వారి కిడఁ జయ్యనఁ గుంటవె రాజ్యచక్రిముల్ !

చ॥ అవసర మంచుఁ జేకొనిన నయ్యధికారులఁజాప్త్యనైచ్యశ

క్తివిరహితత్వమూర్ఖతలఁ గేవల మీ ప్రజలందు, నందె తా

నవిరళలీల మున్లుటను నాగృహమందును, గల్గి లేని వా

నివలె మెలంగుధీరమణినిన్ బలుకం దగు నున్న లే మిగన్

దనోన్నతుడౌ నిలుపేద

ఉ॥ సంపద లెన్ని యున్న జనసంఘములం గడుమైత్రి యున్నఁ దా

నింపుగ వానిఁ బెంపఁ గడుహీనపథములఁ దొక్కుదుష్టుఁ డౌ

తెంపరి శ్యామలాఖ్యుని విధిఁ మనుచుఁడుట, పెద్దలున్ సదా

పెంపున వారిస్వార్థ మయి వీనిని వాడుట యెంత గర్హముల్ ?

మ॥ ఇటు లీవర్గము లొక్కదాని నొకఁ డెంతే హెచ్చఁగా దౌష్ట్యం

పట్టులై వారలలోన దేశమున దుర్భావంబులఁ బిట్టుఁ బెం !

చుటఁ బోనాడుచు సర్వమర్తులు సదా సుజ్ఞానులై దేశ మం
తట సౌభాగ్యముఁ బెంపఁగాఁ దగదె నూత్నం బైనసూత్రంబులన్

మ॥ సతమున్ స్వార్థమే సర్వకర్తములలో సాధింపఁగాఁ జూచుచున్
తతధీశ క్తుల దేశభ క్తునిగతిన్ గన్పట్టుదుర్మార్గప
ద్ధతులన్ మానుచు మానవత్వవిమలాదర్శప్రకారంబె యా
దృతి వర్తిల్లుచు వర్థిలవలె జనుల్ దీప్తప్రభాజాలురై 90

శా॥ భోగ్యాహారవిహారసంతతుల బెంపుం జేయఁ బోట్లాడుచున్
యోగ్యంబౌ తమమానవత్వమును మర్త్యుల్ వీడి సౌజన్యమే
మృగ్యం బై చన జంతుపాలివలె నెమ్మిన్ దుష్టతన్ నిల్వ సౌ
భాగ్యం బేక్రియ దేశమొందుఁ గడు చౌగ్భాగ్యంబెకాకెప్పుడున్

మ॥ ధన మవ్వారిగ నున్న శ్యామలుఁడు తత్సంగిన్ మహానీచతన్
మనఁగా నేటికి వేశ్యవాటికను జీర్ణం బైన వస్త్రాశ్రితో
కననా నామినునొక్కఁడు సగతి భిక్షున్ జేయుచున్ బొట్టకేన్
దినఁగా నేరక హేయ మాపని యెదేనిన్ దైన్యకై చేయుచున్ 92

మ॥ తినగాఁ దిండికిఁ గట్ట బట్టకు మహార్తిన్ దోచుచున్ నల్వరం
మను మర్యాదయు లేక నిత్యము దరిదుండట్లు దైన్యంబుఁ గ
ష్టనికాయంను హౌస్యమున్ గడుఁగనాశన్ బూనునాశ్యామలున్
ధనసంయుక్తదరిదుఁ డందుఁ బలుకన్ ద ప్పేమి? యెప్పేయగున్

మ॥ ధనమున్ ధార్మికరీతిఁ గూర్పవలె, సద్గ్రాసంబులన్ దాని స
ద్వినియోగంబును లీలఁజేయుచునుభౌ ప్తిగ్రాలుచుండన్ వలెన్
దనివిన్ శాంతినిఁ గూర్చు నివ్విధిని నిత్యం బిందు సందున్ సుఖం
బునుఁ బొందగ నసకున్నచోఁ గడు వ్యధాపూర్ణంబుతానుర్వియున్

మ॥ ధనసంపాదన మాత్రినేతు వగుచున్ ధర్మప్రకారప్రవ
ర్తనమున్ వీడఁగఁ జేయవిద్యఁ గని యధం గాగతిన్ బొందుటే
ఘనసామర్థ్యముగాఁ దలంచుశత్రుఁ డెక్కాలంబునన్ మేరువు
ర్వు నిజం బెంచఁ గ దేశభద్రతకు సంపూజ్యప్రభావాప్తికిన్

మ॥ భగవద్గీతయు దైవభక్తియుఁ బ్రజావర్గంబులందెల్లడఁ.

మిగులఁ వ్యాప్తములయ్యె, మోసమెయెటన్ విస్తారమైమిన్నము
 ట్టెఁగడున్ వర్తనమందదేము ఖలమై డిందన్ బ్రపంచేద్దశాం
 తి! గభీరాత్ములు మేల్ఘానన్ వలె గడున్ వే మేల్ఘానన్ మేదినిన్

పాండితీరంజనఁ గాల్గు కించుపసరమ్ము

శా॥ విద్యావంతులు విత్తవంతులును సంవేద్యార్థ మే నాఁడు తా
 రాద్యంతంబు నెఱింగి వర్తిలుచు హృద్యస్సార్థి బోధింపరొ
 చోద్యం బొప్పఁగ నీజగంబు నశియించున్ నాఁడె సోద్యద్భనా
 విద్యాధ్వాంతసమాప్యతం బగుచు విద్వేషాలవాలంబునై 79

మ॥ మనయాసత్యవధాని యన్నిటను శుంభత్ పండితుం డయ్యు నా
 తనిదృష్టిన్ బాసరింపగాని యొకకృత్యం బున్నదే ? పూనకుం
 డినయేదుర్గుణము గనంబడునె ? దుర్నీతిప్రభాపూర్ణుఁ డీ
 తనితుల్కున్ గననేర్తుమే శతని హర్త గోముఖివ్యాఘ్రిమున్!

చం॥ ఎడపక వేయిరూకలకు నెన్నో యసత్యము లాడి యామినిఁ
 నడిఁ గొనఁజేసె నన్నుఁ గడు నమ్మిక దాఁచిన రెండువేలను
 జడియక నొంగిలించె, గురునమ్రతఁ జేరినబాలశీల మ
 ట్లడపఁగఁ బూని సాగమి లతాంగిని హత్యనుఁ జేయ నంపెడిన్ 99

మ॥ భగవత్ప్రీతియుఁ గాంచఁ జేయఁగల యద్వైతప్రభావంబునం
 దు గభీరుం డయి యన్యశాస్త్రముల నెందున్ నేర్వ నానందమున్
 జగమున్ దానునుఁబొందుఁగాని, యితరున్ శాస్త్రబులన్ నేర్చుకొం
 ట గుఱిన్ నేర్వనివాఁడు కత్తిఁ గొన్నట్టై నాశంబె కల్గించెడిన్ 100

చం॥ ధన మెటు వచ్చు నాగతిని ధార్మికబోధన లేని మార్పుచున్
 దన కెటు లాభ మబ్బు నని నమ్మెనొ తగ్గతి సంచరించి య
 మ్మనుగడయే ఘన మ్మని సమర్థనఁ జేసెడి నాయకున్ కపున్
 ఘనులు నెనంగ నేగతినిఁ గాంచు మతమ్మును దేశ మున్నతిన్

శా॥ ఘోరవ్యాధులతో జగద్వ్యధలఁ జీకున్ గూర్పు దుష్టక్రిమిన్
 ధీరోదాత్తుఁడుఁగా గనంబడుచు నా తెల్విగ్ గుమాగ్గాదిసం
 చారాళిన్ మని తత్సమర్థనల నిచ్చన్ వాడు నీచాత్మునిన్
 స్ఫారప్రజ్ఞ మెయిన్ బ్రభుత్వములుమచ్చన్ మాపు చుండన్ వలెన్

క॥ ఛందముల నేర్చి ఖలబుధుఁ
 డందలిసారంబుఁ గనక హానిదుఁడు నగున్
 చందనముమోయు గాడిద
 యందలివిలువను గ్రహింప కఱచెడిభంగిన్

103

క॥ లజ్జనికలెను నీచత
 విజ్ఞుఁడు వర్తించు నెడల విభానఫలం
 బజ్జేయము నన్యాయము
 సుజ్ఞానావశ్యకతయు సుడిసి నశించున్

104

శా॥ నీచుండై మను పండితున్ పశు వనన్ విన్నతనే యుల్కుచున్
 నీచత్వంబును బూని యాపశువు గ్లానిన్ జెందునప్పొల్కి, కెం
 దే చాయక దనధర్మమున దలఁగ కెంతే గాఢు నద్దాని సం
 కోచం బందక ధర్మహీననరుతోఁ గూర్చిన్ సరింబోచ్చుటన్

గీ॥ ఎలమిఁ బండితపశువుగా నెన్ను టర్హ
 మిలను సత్యావధాని నెన్నేని గతుల
 విజ్ఞుండై నీచత మెలంగువీనివలనఁ
 గాక గీ డేమి భువికి నష్టానివలనఁ ?

106

సభన్ బిటుదొందు వేపి

ఉ॥ రాజసభాంతరాళముల రాణఁ దలిర్పఁగ శౌరవాదులక
 రాజతలీల నందు కవినాయక పండితులున్ నియోజితుల్
 బూజు నేగుణంబులకుఁ బొందుదురో సభలందుఁ దద్గుణ
 భ్రాజితులై సమస్త విధవర్తనలందు నెసంగు టాప్పగున్

107

శా॥ నేతృత్వంబునుఁ బొందినంత న కడున్ వేధించు రొమ్మెక్కియె
న్నో తెయ్ తక్కల భూరమాధికరణాద్యుత్కామినుల్ కాని సం
పూతుండొ విమలోన్నతిక వెలయు సంపూర్ణాత్మ విజ్ఞాని వి
ఖ్యాతిక మాధపులీలఁ, గిందయివిషాన్యశ్రేణి నల్లన్ గడున్ 108

కం॥ మా పతి ప్రిపున లచ్చియె

యేపున ఘన గౌరవమున నెనఁగెడుఁగాకె

ట్లోపును లక్ష్మీదాసుం

డిపగిడిన్ లోక మేల నిద్ద విమలతన్ !

113

శా॥ ఈ యుద్యోగులు ధర్మమార్గముల నెంతే భంగ మొందించు రా
త్తెయున్నారన, గాఢోకొక్కతటి జంత్యానీక కంఠాతినిన్
జాయంజేసెడి, నవ్వివై బడిననే జాధించెడింగాని వీ
రో యన్యాపకృతి ప్రవీణులును గర్వోన్మత్తులున్ మత్తులున్ !

శా॥ ఉద్యోగంబుల హెచ్చుజీతముల మర్మ్యుల్ పొందుచుం గూడ నే
సద్యోలాభమొ యెంచి లంచముల నిచ్చన్ బొంది పేరాసమై
నుద్యోగంబుల జేయరానిపను లెన్నో చేయుచున్ దోహతులై
చోద్యంబొప్పఁగదొంగహాసముల హెచ్చున్ గాంతువా రే సభన్

మ॥ మిగులన్ బాధ్యతఁ జాలనంబు సలుపక మేకొన్నయుద్యోగి భూ
రిగభీరత్యము విద్యయున్ శ్రమయు సంతృప్తిక వివేకంబు నే
ర్పుఁ గడున్ గల్గి బలోత్సకప్రభల నింపుం బెంపు లే కున్నచో
జగమున్ దానును రాజ్యచక్రమును ధ్యంసం పొఁ గ్రమక్షీణతక

మ॥ ఉడునాధుండు దినేశునొద్దఁ గడుఁ గాంత్యుస్థాదులన్ గొంచుఁ దా
నిడు మర్త్యాళికి తైత్తకామముఖిమా నేవో కొన్ని యారీతిగా
నొడయం డేయవకాశ మిచ్చు నవియే యుద్యోగి మర్త్యాళికై
యిడ కన్యం బిడి భీతిఘం డగుచు నెన్నే లంచముల్ లాగెడిక

చం॥ కపటిగ నెన్నో లంచములఁ గాంచి ప్రజాళికి తేని కై న నో
హపుగళి నొందు వర్తి ధనార్జనసేయుచు సిగ్గులేక బి

ట్టపయశ మంచు నెంచక సభాంతరమందుఁ బ్రజాళియందు మ
ర్త్యుపగిది సంచరించుఁగడయూర నియోజితుఁ డెంత మొండియో!

మ॥ నను బంధించుభటాళి మాధురికడన్ లంచంబు వే లందుచున్
నను వీడ్కొంచుఁ దలంగి వచ్చి రిట, నే నల్యాప్తుఁగా బాటుచో
గనలే మైతిమి చోరు నంచు నిచటన్ గల్లల్ కడున్ బల్కురే!
ఘనవిద్రోహులు తేనికిం బ్రజల కెక్కాలాన నీదృగ్భటుల్ !

శా॥ ఆయుద్యోగులు నేను ద్రోహి నని బ్రహ్మాండంబులక వీల్చునె
న్నే యత్నంబుల నాదు నేరమును నెంతే బెంచి యీతనిచే
నీయాజ్ఞప్తి నొసంగఁజేసిరిగదా యీ మంత్రిపై నీర్వచే!
హాయిన్ గూర్చెడి కల్ల హాసముల లేరా వార లి ప్తీసభకా ! 116

మ॥ శునకం బెంతయు నీచమా గుణతతిన జూపట్టినంగూడ నె
దును విశ్వాసమునందుఁ బేర్వడుఁ గదా! ద్రోహుల నన్నింటిలో
మనుచుక నేఁ డిటఁదోచలక ముడుచు నిమ్మర్యాళి కేతత్సభకా
శునకాపమ్యముఁగూర్పనామనమునొచ్చు హెచ్చుతచ్చింతనన్

గద్దెంజరియించు గర్దభము

మ॥ నరనాథుండు స్వకీయరాజ్యమున నన్యం బైన రాజ్యంబునన్
జరుగం బోయెడిదానినిన్ జరుగుకర్ణంబున్ గనంగావలెన్
నరచారోక్తరచక్షునై, యటులు కానన్ లేనిమంత్రిప్రభుల్
ధర భంగంబుల నొందు నుంచు వ్యథాధారాప్రకంపాత్ములై

మ॥ తనచుట్టుం గలమర్త్యులం దెవనిస్వాంతం బెట్టిదో, యెవ్వఁ డె
ట్టి నిదానంబున నుండువాఁడో, యెవఁ డేలేవన్ వచింపంగ నే
ర్చునొ చక్కంగనువాఁడె తేడు; పరుఁడేరూపంబునన్ మోసగిం
చునొ యారీతినిమోసమొందు నతఁడే సూ, మ్రోడు ధాత్రీసలిన్

శా॥ ఏ దేశంబున నెట్టికాలమున నేయేరితు లర్థంబులో
యా దేశంబున నెట్టికాలముల నాయాధర్మరీతిప్రభో

ధాదుల్ సేయక కేవలంబు పరదేశాసీకధర్మాను కా

రాదుల్ చేసిన స్నేహ దేశమున శాంత్యానందముల్ నిల్పెడిన్ ?

కం॥ కనవలె ననేక రీతులఁ

దన యధిక్రమిణ్ నెనంగు తత్తద్గతులన్

దనవా రని నమ్ముటయై

నను నమ్మమి తోచుటయును సరపతికిడుమల్ 121

మ॥ కర ముద్యోగులు నమ్మియుండఁ దగి దక్షత్వంబు పొల్పొంద నే

ర్పరు లౌధీకుల గూఢచారుల గ్రహింపం గల్గి వేర్వేట నె

ల్లరు సత్యస్థితులన్ గ్రహించుకొని తెల్పన్ జేడు చారాళిచే

వరధీశక్తిని సత్యశోధనము సల్పన్ లేమిఁ గీడే యగున్ 122

మ॥ ప్రజలం దేయొకవంతు తోచినను దద్బాధన్ స్వకీయంబుగా

సుజనస్తుత్యస్తపాలుఁ డెంచి వడిఁ బో జూచున్ బ్రయత్నంబులన్

నిజకారుణ్యముచేతఁ బ్రేమను జనానీకాత్మగాజ్యంబు నే

లు జయ్యాఘ్యం డయి, కేవలాసినిబ్రజన్ లోఁగొన్నదా నిల్పునే!

మ॥ దశశీగ్దామలవాగ్విభాకలితుఁడై తద్వేదశీర్షప్రస

క్తిశుభత్వం బది లేమి రావణుఁడు ధాతిన్ లోకవిద్రావణా

యశమున్ బొంది నశించె గావున వివేకానందదం బైనవే

దశిరోబోధితమార్గముం గనక వంతున్ దీటునే యేరికన్ ? 125

చం॥ మనుజుల యందునైక్యతయు మంజులతెక్ మవివేకమున్ శమం

బనుపమలీలఁ జెంపఁగలఁ యాగమశీర్షప ధంబు జొచ్చుచో

ఘనతరహా సమస్యలు వికావికలై నన గాఁ బ్రమోడవా

ర్ధిని జన మెల్లఁ దేలరొకొ ప్తేమర పై క విభాప్రపూర్ణులై ! 125

మ॥ సరిగా వర్తిలుమంచిచెడ్డలనుఁ గాంచం గల్గి స్వార్థంబు లే

కురుమర్యాదల స్వీయధర్మముల నెంతో శ్రద్ధ వర్తిప కి

ద్ధరణిన్ సంతకముల్. బాసర్పగలమంత్రంబు లుక్యో గులున్

సరనాథుల్ మనుచున్న శాంతియెటు కానన్ వచ్చు వంతో విని?

ఉ॥ వర్గము లెన్ని యున్న జనవారము మోదముఁ జెంచుశక్తులన్
నిర్గతముం బొనర్చుచు వినిర్మలరీతి నెసంగి దుష్టనం
సర్గములేక స్వీయవిధిఁ జాగి పరస్పరవృద్ధిఁ గోరుచో
స్వర్గమె యై మహీతలము భాసిలదొక్కొ ప్రమోదధామమై ! 127

మ॥ వినుఁ డే నామతిమంతపుత్రుడఁ బురిన్ వీడ్కొంచు నిక్తార్య మిం
దున సాధింపఁగ వచ్చి యుంటి నిటు లిందున్ వాడ మారాణి తా
ల్చునగల్ తెచ్చితి, నెంచురీతిగఁ బనుల్ పూర్ణంబుగా నయ్యె దై
పనియోగంబున, నెంచి చూడు మిట సూపా! కీడుమే ల్పిందునన్

శా॥ వీరీతిన్ భవదీయసౌధమున కే నేతెంచి యే మేమి నే
నీరీతిన్ గొనిపోవఁ గల్గితిని లో నింతేని యూహింపకే
మీ రుద్యోగులు చూపుపత్తిముల నమ్మిన్ నమ్మి శిక్షింతు, రీ
ఘోరం బొగతి నెంద యొందిరొ వితాకున్ మీ యనాలోచన్ ?

కం॥ నాఁ డట మీ రడిగిన యా

యేడవయఁశిమున బదులు నే వచియింపన్

నేఁ డిట నవసర మనుకొన

జాడలు తెలియంగ నగుటఁ జక్క నెఱిగినన్.

130

మ॥ వరమాసింద్రసుతప్రపూతపథభాస్వచ్ఛారి వీరేంద్రకే
సరి ముద్రం బడి నా కొసంగఁబడు నాజ్ఞావత్త్రీముల్ కాంచు మో
ధరణీనాయక! ఈసభాస్థలిని మద్రితార్థమై లక్ష లుం
డిరి మత్సైనికు లన్యవేషముల మన్నేత్రాజ్ఞ బాలింపఁగన్" 131

అ చి న ం ద న ము.

మ॥ కడు నిశ్శబ్దముగా నియుక్తగతిఁ దై శ్శ్యం బుప్పతిల్లన్ నిలం
బడి శాతాయుధనా స్తు లెందఱొ సభామధ్యంబునం, దంతనే
వడిఁ గూర్చుంజిరి, నాటకంబువలె జన్వంతుండు నేతత్ప్రజల్
పడ దిగ్భాసితి నశాంతి సుంతయు సభాభాగంబునన్ దోపమిన్

మ॥ అతినిర్విణ్ణగతిన్ సభాసదులు తేఁ డాకాంక్ష నీక్షించి రు
 ధృతవీరేంద్ర హరీంద్రదత్త విలసల్లభాలలామున్ మహా
 ధృతసంవర్ధననాము సన్న్విజకులోద్దామున్ యశశికాము సం
 స్తుతవిద్యాగుణధాము నిస్తులిత సద్రూపప్రభారామునిన్. 133

శా॥ ఆ నిశ్శబ్దము భంగ మొందగ మహోద్యతేప్రేమ జస్వంత పృ
 థ్వీనాధుండు వచించె మంత్రనిశుతు తెల్విన్ మెచ్చుచున్ దండ్రీనెం
 తేనిన్ మించగఁ జాలు ధీవిపులుఁ డం చీరీతి సుస్వల్పకా
 లానర్ వింతగ నింత చిత్రీకథ లీలన్ వత్తలం జేయుటన్. 134

శా॥ “నే రూపింపగఁ గోరియున్న విషయానీకంబు రామాపురిన్
 ధారాశంబుగ నుంట వింట, నవి తదాజన్మ్య చిత్తింబునన్
 దేరం గోరియె యట్లు వ్రాసితిమి, యీదగ్గంగి వర్తిలై, నే
 నారాజ్యంబునఁ దెల్పగోరినవి వ్యాఖ్యానింతు మీరల్ విచన 135

మ॥ అతిసౌందర్యరమాలలాము యగు వారా సనన్ గూడ ను
 ధృతిలీలన్ బురమధ్యమందుఁ గలసౌధంబందుఁ దా నొక్కఁడే
 మతిమంతుం డెపు డేగుచుండునంట, భాహారశ్చి మావేశ్య యే
 యితరున్ గైకొన, దామయే యనతులం దొల్లు యోజించిన

మ॥ మతిమంతున్ ధృతిమంతు వెమ్మిదిని నమ్మగ గల్గె నమ్మేదిని
 పతి యమ్మతిని సర్వవేశలను డడ్వాక్వాన్మృతాన్వాదనా
 రిత్తిస్తై స్వీయగృహంబునం దునుపఁ దదాగ్గకరమ్మున్ గర
 మ్మితఁడొందంగనియుండుటన్, గుంట శరానాచేలు యిల్లాగడలోన్

మ॥ స్వపుకంటెన్ గల రాజ్యకార్యముల నన్నింటన్ మహామంత్రయే
 యుపయుక్తుండయిక ర్తయై విభుండునయ్యున్ భోక్తయైయుండుటన్
 విపరీతంబె యనామకుం డయినతేనిన్ మన్న లేకున్న య
 ట్లుపమింపన్ గడుఁ గీలుబొమ్మగ నతం దుంటన్ మహామంత్రీకిన్!

శా॥ కాంతాస్యందన చందనాప్తహితభాగ్యం బంత యాతేని దం
 డెంతే జొక్కి సుఖించు ధీయుతుండు మంత్రీంధ్రుండునై యుంటచే

సుంతే జంకంగ నేల విత్తయుతుండై చూపట్టినన్ బేదయాఁ
జంతింపక సృపుఁ డన్న, నున్న, విభవశ్రీభోక్త కా కుంటచేక! 139

ఉ॥ భాసురపాండితీగరిమ భవ్యమతి పృతిభావిభూతి గా
ర్యాసమనై పుణీపటిమ నన్నిట మిన్నగ వన్నెఁ గన్నవాఁ
డాసచిపుండు నమ్మిన ధరాధిపు మోసముఁ జేసి తత్సతిన్
వాసిగఁ గొన్న వేసడముఁ బండితకాసర మన్న దోసమే ? 140

చ॥ తగులుచు నీచకార్యముల దాని నెవండు నెఱుంగ రంచు నేఁ
దగుదు నటంచు నగ్ర మగుస్థానమునక సభయందుఁ బొంది య
వ్వగ నటు నివ్వట్లొనచివప్రవరుక సభయందుఁ బొల్పువే
పిగ ననరాదె, నీచుఁ డయి విలసత్సము నాక్రమించుటన్! 141

చ॥ తనగృహమందు రాజ్యమునఁ దన్తయు నర్థిలుచున్న దేని నెం
చనుఁ గన దిద్దలేక కడుఁ జక్కఁగ గడెను గ్రాలుచుండు నా
ఘనస్వపు గడ్డఁ గ్రాలు నొకగాడిదగా వచియింపఁ బోలదే !
యనుపమ రాజ్యమున పడుట నర్హులు గడెను లేమి యెందులన్!

మ॥ ఎకసక్కెఁమ్ముగ నివ్వె తెల్పుటను నే ? కీతి నానాఁడు లే
భకనుక వ్రాసితి, నొక్కచిత్రకథ యు బన్ని సంవత్సరము
హాకిరీతి దెలివిన నిరూపణమునేయున్ దీసి, నీరెంటిలో
బ్రకటం బొగితిఁ గాంచఁగా నగుచు భావ్యం బేవో మీరెల్లరున్”

క॥ అని జన్మమునం డనుటయుఁ
గని సంపత్తుఁ డెమేయగౌరవమున ని
ట్లని బదులు పలుకఁ దొడఁగెను
కని సభ్యులు వింత నందఁ గౌతుక మెసఁగక, 144

శా॥ “అసౌధంబున నున్న లేమ విచకన్యన్ గూర్చి యీభూపుఁ డిం
దీసౌ రొప్ప వచించుచున్న, దతఁ డెన్నేమాటు లక్లేగుఁ దా
నాసౌధంబున కెందుకేని, బురమధ్యంబందునం గ్రాలునే
యాసౌధం బది మంత్రివేశ్య యగుచో నారీతి! నూహింపుఁడీ! 145

శా॥ దిక్పక్రముల నద్వితీయగతి దీక్ష గాంచు విజ్ఞానమున్
వాక్పాతుర్యము శాస్త్రసాండిత్యము దివ్యప్రాయాన్ బ్రాహ్మ
మృక్పితన్ గలనాడుతండివయి నీర్వ్యన్ గాక యెల్లాప్పు నీ
దృక్పండప్రవిమర్శనంబు, నిజమున్ దెల్పిన్ గనం గోరు వోన్ 146

గీ॥ ఇట్టి యీర్వాజనిత మైనవట్టిదుష్ట
వార్తమీఁదనే యాధారవడును కాదు !
యన్యవిషయంబు లెల్ల బిట్టరసి చూడ !”
ననుచు లీలమై ఖండించె నన్విబుధుడు.

ఉ॥ “మీరలు కోరి యుండినవి మేమునమంజనాతిఁ జూపఁగా
నేరక, చేరి, మేము మీము నెమ్మని జూపఁగ గోరుకొన్నచో
మీరలు వానిఁ దెల్పఁగ దమిన్ జతనం బొనరింప భావ్య మో
సారవిచారధీర ! సువిశాలగభీరమనోభాస్వరా ! 147

మ॥ అమితం బౌ తనగాజభక్తి నతులంబౌదేశభక్తిన్ స్వగే
హము దేహమ్మును లెక్క సేయని మహాత్మాగంబునన్ శత్రున
ర్గము స్థానంబుఁ గొనంగఁ బన్నెడికుంత్రశ్రేణినిన్ జీల్పయ
త్నములన్ మున్న గభీరు ధీరమణికిన్ మద్దొదనస్తోమముల్ 148

మ॥ కడు మోమోటమి నాదినుండియు స్వనర్గంబుదు నుద్యోగ మి
చ్చెడివో నీమల శక్తిహీనతెలివిన్ జేర్చించి యుంటన్ గడుం
గడుఁ గట్టంబయి స్వీయరక్షణపరాక్రాంతిప్రతీకారముల్
కడగండ్లన్ గడుఁ బొంది యుండిరిఁ బూకాంతుండు దన్మంత్రియున్

ఉ॥ ధర్మపథంబునన్ జయముఁ దాల్కొనలేనిజనంబు లాశమై
ధర్మము వీడి యన్యులు నధఃకరణం బొనరింపఁ గోరి యే
కర్మము లేనివారి బలిగాఁ గొని యున్నతి నొందఁ గోరి దు
ష్కర్మముఁ బూని భూర్ములయి కారియఁబెట్టుదు రెల్లదేశమున్

చ॥ అపచుశ మంది, యున్న బల మంతయుఁ గోల్పడియున్న పైరితో
నపరిమితంపుదౌష్ట్యమున యశాక్తికమార్గము చే నెదుర్చున

ర్గపువడి నాఁవనోపఁ గడుఁ గష్టము నొందెడుమంత్రీ తేననే
నిపు డువయుక్త మీగతిని నింత యొనర్చుటఁ జింత యయ్యెడిన్

గీ॥ ఒక రొకరియున్నతిని జూచి యోర్వలేక
యొక రొకరిఁ గిందు చేయఁగా నూని యిట్లు
హీనగతి నెల్ల రుంటచే నిట్లు నేను
జయము నొందితి లేనిచో శక్య మగునె ? 153

ఉ॥ ఏరికి వారు ధర్మగతి నెంతయు నిల్చి పరస్పరోన్నత
స్సారమతిన్ స్వదేశఘనభాగ్యవివర్ధనకారు లైనచో
నేరికి దుర్నిరీక్ష్యగతి నెంతయు దేశము వన్నె కెక్కు దు
ర్వారపరాక్రమోగ్రబలభాసురమై కడు సగ్రగణ్యమై 154

శా॥ చింతింపఁ బ్రభునాజ్ఞయున్ జనకునాశీర్వాదమున్ రుక్మిణీ
కాంతామేయ కృపాకటాక్షము మహోగ్రం బలంబీయ నే
నింతల్ చేయఁగ వీలుకూడినదిగా కేనంతశక్తుండనే !
పంతం బూనకుఁ డేనవార్యగతి సల్పన్ బూనునాచేష్టలన్ 155

చం॥ అని నీణ మూరకుండిన సభాంతర మందలి మర్త్యులందు స్తో
త్రోనినద మప్రమేయజయరావము భూమినభోంతరంబు నిం
డ, నతులరక్తి నాస్మపుడు నవ్యసుమంబుల మాలచేత నా
తినిఁ గడు గౌరవించెను ముదంబున నెల్లరు మేర మీఱగన్ 156

కం॥ బహువిధవర్గములందలి
మహితలు సంవర్ధనుని సమంజసవిద్యా
మహిమకు మోహితులై హిత
విహితముదాఁ బొగడి రతని వేనోళ్ల సభన్ 157

గీ॥ నరపతియు వివిధప్రజానాయకులును
హితము ప్రియమునుఁ దనర వీరేంద్రకేస

రికి లిఖించిరి చిన్న లేఖక నొకండు

నుభయమైతియుఁ జరకాల మొప్పరీతి

158

శా॥ తద్విద్వద్విభవమ్ముఁ దద్విమలతన్ దధర్మమన్మజ్జతన్

దద్విభ్యాతవచో విలాసరుచి నేతిచ్చాతురీరీతులన్

దద్వైశద్యము నొంది యెల్లరఱునఁ దద్దన్ ద్విక్కోఁ జెన్ద లే

తద్వర్ధిన్లుని నుంపఁ గోరి రొకయట్లం బచ్చటన్ లేఖకన్

146

మ॥ తతద్విత్ గొని యేగె గామపురి కేతస్మంత్రి, గాజాజ్ఞ, ను

ద్ధతమా వై భవ మొప్పుఁ గానుకలతోఁ దద్యామినీమాధురీ

యుతు విద్యాన్వితు సద్యశికిలితు భవ్యోన్మసనంపూతు న

మృతిమన్మంద్రినుతున్ బ్రహ్మసహితు సమ్యక్స్వర్ణావ్రాహ్మణిన్

మంగళమహా శ్రీ

క్రీనగభవాధిప త్రివి యైసరసీరుహవిశేషతరమోదకరినామూ !

దీనజనపాల పరిదీప్తగుణజాల మునిదేవగణాం రణభీమా!

మానిజనక్రీత సమస్తవిధసర్వణ సమగ్రచరితాన్వితలలామూ !

భానుకులతేజ శ్రీతపాభిరురహజ జనరంజన గాఢ రఘు గామా!

ఇది శ్రీరామానుకంపాకటాక్షల కవితాధారేయంజివ్య

గోత్రపవిత్ర విప్రకులాలంకారశ్రీమత్సవంశశ్రియపారా

వారరాకాసుధానిలయ శ్రీకామేశ్వరాంగణ

సూర్యనారాయణ గుణగేయతనయ

విబుధవిధేయ శ్రీసుబ్బరాయప్రణీత

సంపర్కసనామకావ్య తృతీయ

సముల్లాసము సర్వ శ్లోము

సంపూర్ణము.

త ప్ప ప్ప ల ప ట్టి క,

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
(1)	9	సమంజసలు	సమంజసము
(2)	5	బేషా	దేషా
(2)	10	ధేర్వు	దేర్వు
(2)	11	శక్తి	సక్తి
(2)	15	నీకైయిత	శోభిల్లునీకైత
(2)	16	గగనీ	గగణీ!
(3)	2	గన్యము	గమ్యము
(3)	3	తుతి	తుది
(3)	6	దివ్వో	దివ్యో
(3)	12	లకు	లగు
(8)	22	విమర	విమల
(9)	5	భ్రాత	భ్రాత
(12)	5	భృసం	భృశం
(13)	3	ద్యప్పా)	ద్యత్పా)
(14)	15	సప్ప	సత్ప
(15)	8	దావాహ్ని	దావహ్ని
(16)	3	మనసును	మనస్తను
(16)	16	గరిమ	గరిష్ఠః
„	20	మహర్త	మహత్త
„	22	తాతగన్	తైతగన్
(17)	3	నిషతర్థ	నిషదర్థ
„	17	హృదయా	హృదయా
(18)	3	గుగ్రిల	ఘ్రిన
„	7	ద్గనిన్	ద్గినిన్
3	5	తత్త్వములు	తత్త్వములు
„	6	కక్షణ	కక్షణ
13	2	బ్రాజతు	భ్రాజతు
17	2	బనుచు	బనుచున్
21	21	పొల్పు	పొల్పు

24	10	కర్కశ్చుడై	
25	2	ప్రజోధ	ప్రజ
26	6	పజ్ఞ	పజ్ఞ
28	17	దృరదృష్ట	దురదృష్ట
31	23	పైతృత	పైతృక
35	6	తదు స్తుల	తదు క్తుల
38	8	గౌచి	దౌచి
45	17	వి.పొంక	లింపొంద
46	18	ననియు	నవియు
47	1	మెన్ను	మిన్ను
49	13	న్నియు	ఇన్నియు
„	14	ట్టిదుట	కట్టెదుట
52	3	పత	తత
54	11	పుటి	పుట్టి
56	9	స.రాయతి	స.రాతి
59	17	కాయంను	కాయబును
61	2	తెల్విన్	తెవిన్
„	10	జ్ఞాన	జ్ఞాన
„	16	బోచ్చుట	బోల్చుట
62	10	జంతానీక	జీనానీక
„	18	గభీరత్వము	గభీరత్వము
„	24	భీతిధుండు	భీతిదుండు
63	4	నల్వొత్ప	నల్వొప్ప
66	8	లానర్	లానర్
„	26	మంత్రీంధుడు	మంత్రీందుడు
68	10	వెమ్మిని	నెమ్మిని
69	12	గంబలం	గంబొబలం
„	22	దాబాగడి	గాబాగడి
70	3	మస్కజ్ఞ	మస్కజ్ఞ
„	10	వస్మందిరి	మస్మందిరి

